

ZPRAVODAJ MORAVSKÁ NOVÁ VES

Č. 2

ČERVEN 2020

ZDARMA

Z OBSAHU

- Slovo starosty
- Informace z radnice
- Činnost rady a zastupitelstva
- Mateřská a základní škola
- Doba „koronavirová“
- Příspěvky od občanů
- Spolková činnost
- Z historie
- Kultura
- Fotogalerie

*Bílá, barevná,
s obrázkem...rouška...
na čas se stala
nechtěným
fenomémem
doby a součástí
outfitu každého
člověka*

Fotogalerie z uplynulých akcí

*devátáci a žáci prvního stupně ve škole
v rámci nepovinné školní docházky*

Hory 2020

Hory 2020

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
máme za sebou čtvrtrok, jehož nejvýraznější charakteristikou byla epidemie koronaviru. Doufejme, že současný návrat k normálu již bude definitivní a na hody už bude všechno jako dřív.

Po dobu epidemie bylo bohužel nezbytné v souladu s vládními opatřeními omezit na několik týdnů fungování úřadu, školských zařízení, knihovny, sportovišť a sběrného dvora pro veřejnost. Taktéž musely být zrušeny všechny kulturní akce. V krátké době se nicméně podařilo zajistit osobní ochranné prostředky pro zaměstnance, dostatek

desinfekce pro veřejné budovy, atd. tak, aby bylo možno obnovit provoz okamžitě, jakmile to vládní nařízení dovolí. Doufám, že komplikace, které jsme občanům mohli nebo museli způsobit, nebyly nepřekonatelné. Všem, kteří jakoukoliv formou, sousedskou či dobrovolnickou výpomocí, přispěli k racionálnímu a efektivnímu zvládnutí problémů vyvolaných epidemií, patří náš dík.

Dnes je ještě na definitivní bilančování brzy. Nadto se necítím jakkoliv oprávněn k hodnocení takto mimořádné situace. Omezím se proto pouze na pohled ze strany obce. Přímé náklady

na pořízení ochranných pomůcek, desinfekce, atd. se vyšplhali na cca 250 000,- korun. Nepřímé náklady však budou významně vyšší. Bohužel již nyní je z výkazů o plnění rozpočtových příjmů patrné, že dopad do hospodaření obce bude razantní. V médiích uváděné propočty propadů daňových příjmů se ukazují jako pravdivé. Může se jednat až o jednu pětinu rozpočtu, což bude mít významný vliv zejména na investiční činnost obce, neboť ostatní výdaje není možné jednoduchým způsobem snížit.

Marek Košťál, starosta

Informace z radnice

Matrika

Od prosince 2019 jsme se rozloučili:

Švarcer Jaroslav	81 let	Bravenec Josef	65 let
Michalica Jiří	60 let	Doležalová Marie	88 let
Lípová Alenka	79 let	Petrjánoš Jan	73 let
Vašíčková Michaela	72 let	Vyhnálková Marie	67 let
Adámek Jan	68 let	Mikulica Mojmír	76 let
Nešpor František	78 let	Kučerová Anna	96 let
Salajka Josef	85 let	Zelinka Oldřich	77 let
Piskatá Žofie	91 let	Naděžda Bayerová	76 let

Výukový kurz „Hudební výchova s nástroje v ruce“ v Moravské Nové Vsi pořádaný Základní uměleckou školou Břeclav

Pro stále velký zájem z řad místních dětí úspěšně v naší obci pokračuje hudební kurz pořádaný Základní uměleckou školou Břeclav. Kurzy se konají ve víceúčelové budově náměstí Republiky 117 (nad poštou).

Ve školním roce 2020/2021 si dítě si může vybrat z těchto hudebních nástrojů: klavír, zobcová flétna, housle a kytara.

V případě zájmu o hru na hudební nástroj se prosím nahlaste na úřadě městyse do konce července 2020. Výše příspěvku za pololetí je 300,- Kč a platí se na pokladně úřadu městyse.

Pochvala našemu fotbalovému klubu

Chtěli bychom tímto pochválit naše fotbalisty za vzornou péči o areál fotbalového hřiště.

**Zejména za zbudování přístřešku, opravu fasády,
nové nátěry a sítě, úklid v areálu i uvnitř kabin a péči o zeleň.**

Děkujeme

Zastupitelé

Vážení občané, anonymní příspěvky ve Zpravodaji nezveřejňujeme.

Pokud uvedete autora, s radostí článek publikujeme.

Informace z obecní knihovny

První měsíce letošního roku byly jiné. Celý svět poznamenaly zvláštní okolnosti, které vyvolala pandemie koronaviru. Zákazy, příkazy, zmatky, někde strach, ale hlavně doufám, že nejvíce naděje a optimismus nás ovlivňovali a stále ovlivňují. Dobré i špatné zprávy se na nás řítí ze všech stran, ze všech médií, od rodiny i spoluobčanů. Ale já věřím tomu, že to nejhorší už máme za sebou a všichni se postupně dokážeme vrátit k „normálu“ i když možná bude trochu jiný, než před pandemií.

A tak zvů všechny čtenáře opět do knihovny pro nějakou dobrou knihu, která dokáže zvednout náladu, vyčistit hlavu

nebo jenom odpoutat od každodenního stereotypu. Během pandemie byly zavřené i knihovny, ale mně to nedalo a knihy jsem čtenářům alespoň v omezeném množství rozvázala.

Opět otevřená knihovna je od 28. dubna a provozní doba je v letním režimu a to **v úterý od 17:00 do 20:00 hod. a v pátek klasicky od 15:00 do 18:00 hod. I nadále platí, na požádání, možnost rozvozu knih domů.** Po otevření knihovny bylo v úterý dopoledne otevřeno pro seniory, ale od 15. 6. je tato doba zrušená. Omlouvám se všem seniorům, ale návštěvnost byla velice nízká a po rozvolnění vládou, už není opodstatněná.

Všechny vrácené knihy musí nejdříve do karantény a teprve po týdnu je zařazují do knižního fondu. Takže mohu říct, že půjčování knih není nijak riskantní a knihy v knihovně jsou nezávadné. Proto se, prosím, nebojte do knihovny přijít. Stále zařazují nové knihy do fondu, jezdím do Břeclavi pro výměnný fond a vybírat je určitě z čeho. Díky všem opatřením se zatím neplatí poplatky za pozdní vrácení knih, čtenáři platí pouze roční registrační poplatek.

Ale blíží se také letní prázdniny a v naší knihovně pravidelně probíhala dopoledne pro děti, které tráví prázdniny v Moravské. A jak to bude vypadat letos?

LÉTO V KNIHOVNĚ NEBO MIMO KNIHOVNU 2020

Téma:

KDYŽ JE DOMA NUDA

Letos budou dopoledne v knihovně probíhat asi mimo knihovnu

Díky opatřením, která zatím platí a protože nevím, co bude platit pro letní prázdniny, budou letošní dopoledne probíhat pravděpodobně jinak než v minulých letech. Ale na děti, které tráví prázdniny v Moravské, nezapomenu a nějaké překvapení jim opět nachystám.

Poprvé se potkáme **V ÚTERÝ 7. července v 9:30.** Opět doufám, že se mi podaří uskutečnit pravidelné 3 dopoledne v červenci a 3 v srpnu. Co a jak a kde přesně se dozvíte z hlášení rozhlasu, plakátků po městysi nebo na webových stránkách: **mnves.knihovna.cz**. Podrobnosti do uzávěrky zpravodaje ještě nevím.

Zvů všechny děti, které se nechtějí doma nudit, aby přišly mezi nás. Program bude opět připravený pro všechny věkové kategorie. Nejmenší děti potřebují doprovod, ostatní jenom dobrou náladu a chuť se bavit.

Těším se na všechny své pravidelné, příležitostné i nové čtenáře. A doufám, že při dopoledních akcích se potkám se spoustou dětí, rodičů, babiček a dědečků při společné činnosti.

Všechny další informace o knihovně se dovíte na webových stránkách: **mnves.knihovna.cz**, kde můžete mimo jiné využívat **ON-LINE katalog**, který vám umožní zjistit, které knihy máme v knihovně, které jsou půjčené, nebo si vybranou knihu mů-

žete zarezervovat. Pokud mi chcete psát nebo se na něco zeptat, budu se těšit na Vaši korespondenci na emailu knihovny: **mnvesknihovna@seznam.cz**. Jenom do předmětu, prosím, pište: **čtenář**, abych Váš dotaz ve spoustě reklamní pošty našla. Popřípadě mi můžete telefonovat nebo psát na mobil: 774 600 052.

Těším se na všechny návštěvníky naší knihovny.

Knihovnice Xenie Bezchlebová

Činnost zastupitelstva a rady městyse

8. veřejné zasedání zastupitelstva, 16. 4. 2020

Zastupitelstvo městyse schválilo:

- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Fotbalový klub mládeže Podluží, z.s., IČ: 03935612, Kostice 724 ve výši 70 000,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory Římskokatolické farnosti Moravská Nová Ves, Kovářská 978, 691 55 Moravská Nová Ves, IČO: 66599679 ve výši 250 000,- Kč na opravu zvonů.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Neoveské Heriny z.s., se sídlem nám. Republiky 107, 691 55 Moravská Nová Ves, IČ: 05030641, ve výši 35 000,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Moravský rybářský svaz, z.s., pobočný spolek Moravská Nová Ves, se sídlem náměstí Republiky 107, Moravská Nová Ves, IČ: 00546950, ve výši 82 000,- Kč.
- rozpočtového opatření č. 1/2020 Rozpočtové příjmy ve výši 51 448 700,- Kč budou po navýšení o 56 700,- Kč činit 51 505 400,- Kč. Rozpočtované výdaje ve výši 62 663 700,- Kč budou po navýšení 1 313 100,- Kč činit 63 976 800,- Kč. Do financování bude zapojen zůstatek na bankovním účtu ve výši 12 471 400,- Kč.
- zrušení části 3 – poplatek z ubytovací kapacity obecně závazné vyhlášky č. 3/2014 o místních poplatcích.
- nákup id. 1/3 pozemků parc.č. 844 o výměře 980 m², parc.č. 845 o výměře 1076 m², parc.č. 846 o výměře 143 m² a domu p.č. 12, vše v k.ú. Moravská Nová Ves za cenu 800.000,- Kč, kdy náklady s převodem nese kupující.
- smlouvu o smlouvě budoucí kupní na prodej jednoho kusu stavební parcely, tj. část pozemků o předpokládané výměře 550 - 800 m² v lokalitě Br4 územního plánu Městyse Moravská Nová Ves vydaného dne 29.9.2008 pod č.j.1081/2008, kdy cena pozemku bude 650,- Kč /m² + DPH a přesná výměra předmětu smlouvy bude stanovena geometrickým plánem vyhotoveným v rámci realizace výstavby inženýrských sítí.
- smlouvu o smlouvě budoucí kupní na prodej jednoho kusu stavební parcely, tj. část pozemků o předpokládané výměře 550 - 800 m² v lokalitě Br4 územního plánu Městyse Moravská Nová Ves vydaného dne 29.9.2008 pod č.j. 1081/2008, kdy cena pozemku bude 650,- Kč /m² + DPH a přesná výměra předmětu smlouvy bude stanovena geometrickým plánem vyhotoveným v rámci realizace výstavby inženýrských sítí.
- souhlasné prohlášení mezi společnostmi E.On Distribuce, a.s., se sídlem F.A.Gerstnera 2151/6, 370 01 České Budějovice jako vlastníkem budovy trafostanice na pozemku 1544 v k.ú. Moravská Nová Ves a městysem jako vlastníkem shora označeného pozemku, kdy smluvní strany prohlašují, že údaje v katastru nemovitostí jsou v rozporu se skutečností, kdy vlastníkem předmětné budovy společnost E.On.
- název nově vzniklé ulice v lokalitě BR4 parc.č. 1717/165 na „Mikulecká“.
- že má v rozpočtu vyčleněny finanční prostředky nad rámec poskytnuté dotace na realizaci akce „Obnova soustavy veřejného osvětlení Moravská Nová Ves“, identifikační číslo akce 122D221000244.

Zastupitelstvo městyse vzalo na vědomí:

- v souladu s 19. novelou rozpočtové skladby č. 343/2019, že byla provedena následující rozpočtová změna: ruší se položky 1345 - Poplatek z ubytovací kapacity a zavádí se položky 1342 - Popla-

tek z pobytu, 1349 - Zrušené místní poplatky. Objem finančních prostředků se nemění.

- zprávy Finančního výboru zastupitelstva městyse Moravská Nová Ves.

Zastupitelstvo městyse zrušilo:

- své usnesení č. 8/8/2016 ze dne 17.3.2016.

26. schůze rady, 3. 2. 2020

Rada městyse schválila:

- Základní škole Moravská Nová Ves přijetí věcného daru od MUDr. Eva Špačková Kučerová s.r.o., Praha. IČ: 086 29 978. Dar bude určen jako příspěvek do slosování o věcné ceny na školní ples konaný dne 7.2.2020
- bezúplatný převod cimbalu dětskému folklornímu souboru Jatelinka, z.s.
- příspěvkové organizaci Služby Moravská Nová Ves odpisový plán pro rok 2020 dle přílohy.
- smlouvu o užití veřejného prostranství za účelem provozování zábavných atrakcí na hody 2020, kdy nájem za provozování lunaparku činí 67 800,- Kč.
- dodatek ke smlouvě o výpůjčce mezi městysem jako vypůjčitelem a společností AIDED z.s. se sídlem Dolní konec 73, Hlohovec, jako půjčitelem, kdy předmětem dodatku je rozšíření počtu sběrných nádob na použitý textil.
- umístění a vybudování teras ve sklepni uličce Výmol na parcele 2737/4 v k.ú. Moravská Nová Ves, které by sloužili k vyrovnání svažitého terénu za účelem umístění prodejních stánků při vinařských akcích, kdy investorem bude Vinařský spolek Moravská Nová Ves.
- zdravotní ořez ořešáků ve sklepni uličce Výmol.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Český zahrádkářský svaz Moravská Nová Ves, se sídlem Hlavní 48, 691 55 Moravská Nová Ves, IČ: 65804856 ve výši 10 000,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Rodinný klub Brouček, z.s., se sídlem v Moravské Nové Vsi, nám. Republiky 107, IČ:28558766 ve výši 14 500,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Myslivecký spolek „Tři topoly“, se sídlem v Moravské Nové Vsi, Hlavní 51, IČ: 22896911 ve výši 15 000,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Moravskoslezský kynologický svaz, základní organizace č. 10407, Kynologický klub Moravská Nová Ves, pobočný spolek, IČ:63434687, se sídlem U Jordánky 920, Moravská Nová Ves ve výši 16 000,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Neoveské Heriny z.s., se sídlem nám. Republiky 107, 691 55 Moravská Nová Ves, IČ:05030641 ve výši 20 000,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Myslivecký spolek „LUH“, se sídlem v Moravské Nové Vsi, Kovářská 755, IČ: 60680865 ve výši 15 000,- Kč.
- poskytnutí veřejné finanční podpory spolku: Moravský rybářský svaz, z.s., pobočný spolek Moravská Nová Ves, se sídlem náměstí Republiky 107, Moravská Nová Ves, IČ: 00546950, ve výši 17 000,- Kč.
- zadání zpracování PD přemístění zastávky Na Rynku společnosti MaD Projekt.

Rada městyse doporučuje zastupitelstvu městyse

- uvolnit potřebné finanční prostředky na úpravy zastávek.
- uvolnit potřebné finanční prostředky na odhlučnění herních prvků skateparku.

Rada městyse vzala na vědomí

- oznámení Rodinného klubu Brouček z.s., zastoupené Janou Košut Petráňovou o konání akce přístupné veřejnosti – Dětský karneval, který se bude konat v místní sokolovně 9.2.2019 od 15.00 do 18.00 hodin.

- žádost o pronájem obecního bytu

Rada městyse neschválila:

- Městskému úřadu Břeclav, odboru správních činností finanční podporu ve výši 10.000,- Kč na podporu projektu „mobilní poradny pro oběti, svědky a pozůstalé po obětech trestných činů.“

*Zveme Vás na tradiční
Svatojakubské krojované hody*

25. - 28.7.2020

Pořádá Slováký krúžek
Moravská Nová Ves

Sobota 25. července - Předhodovní zpívání
Neděle 26. července - hraje DH Zlatulka
Pondělí 27. července - hraje DH Bojané

VINÁŘSTVÍ
NĚSPOR & RAJSKÝ
VÁS ZVE NA

**HARAFICA
OPEN**

26.6.2020
18:59 HOD

VÍNO, PIVO, JÍDLO, KAFE A HLAVNĚ PÁRTY

27. schůze rady, 2.3.2020**Rada městyse schválila:**

- účetní uzávěrku za rok 2019 příspěvkové organizaci Mateřská škola Moravská Nová Ves, a to dle přiložené rozvahy ke dni 31.12.2019, výkazu zisku a ztráty ke dni 31.12.2019 a přílohy k 31.12.2019.
- Mateřské škole Moravská Nová Ves ponechání zisku za rok 2019 ve výši 3.803,10 Kč a přidělení hospodářského výsledku do rezervního fondu ve výši 3.803,10 Kč.
- Směrnici pro poskytování a účtování cestovních náhrad pro Městys Moravská Nová Ves.
- příspěvkové organizaci Služby Moravská Nová Ves čerpání rezervního fondu. Z rezervního fondu bude uhrazena pokuta uložená Českou inspekcí životního prostředí za znečištění životního prostředí vypouštěním odpadních vod z ČOV I. a II ve výši 80.000,- Kč.
- dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo – Rekonstrukce stokové sítě a intenzifikace ČOV Moravská Nová Ves. Předmětem dodatku je členění projektové dokumentace na etapy. Cena díla se nemění.
- smlouvu o zřízení věcného břemene č. 1040017724/001 mezi Městysem Moravská Nová Ves a E.ON Česká republika, s.r.o., F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice 370 01. Předmětem smlouvy je umístění distribuční soustavy – podpěrný bod na parc. č. 625/1 v k.ú. Mor. Nová Ves, stavba Mor.N.Ves,Hlavní,úprava NN,Víšek“. Náhrada za zřízení VB činí 1000,- Kč.
- smlouvu o zřízení věcného břemene č. HO-014330059186/001 mezi Městysem Moravská Nová Ves a E.ON Česká republika, s.r.o., F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice 370 01. Předmě-

- tem smlouvy je umístění distribuční soustavy kabel NN, pojistková skříň SS100 v pilíři - parc. č. 1543/1, stavba „Mor.N.Ves,Na Mlatě,příp.NN,Maděřčová“. Náhrada za zřízení VB činí 1300,- Kč.
- smlouvu o poskytnutí práv k užívání software č. SML-00363/20 mezi ALIS s.r.o., Mariánská 538/21, 470 01 Česká Lípa (dodavatel) a Městysem Moravská Nová Ves (odběratel a uživatel). Předmětem smlouvy je poskytnutí uživatelských práv k software KEO4 Příjmové agendy za cenu 2798,- Kč.
- dodatek č. 1 smlouvy o dílo mezi společnostmi JS – abacus, s.r.o., Havlíčkova 613, Hustopeče jako zhotovitelem a městysem jako objednatelem, kdy předmětem dodatku je změna rozsahu prací při opravách budovy č.p. 117.
- dodatek č. 4 smlouvy o dílo mezi společnostmi SWIETELSKY stavební s.r.o., Jahodová ulice 60, 620 00 Brno, jako zhotovitelem a městysem jako objednatelem, kdy předmětem dodatku je změna rozsahu prací při komunikace a kanalizace na ulici Pod Náspem
- smlouvu o připojení k distribuční soustavě mezi společností E.ON Distribuce, a.s., F.A.Gerstnera 2151/6, České Budějovice jako provozovatelem distribuční soustavy a městysem jako žadatelem, kdy předmětem smlouvy je připojení budoucí čerpací stanice výtlačku kanalizace.
- dodatek č.1 smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje na realizaci projektu Změna č.2 územního plánu, kdy předmětem je prodloužení termínu čerpání dotace do 15.12.2020.
- nevyhlásit konkurz na pozici ředitelky Základní školy Moravská Nová Ves v souladu s §166 odst.3) zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon a potvrdit Mgr. Hanu Grossmanovou na pozici ředitelky

- Základní školy na dobu dalších šesti let počínaje dnem 1.7.2020.
- nevyhlásit konkurz na pozici ředitelky Mateřské školy Moravská Nová Ves v souladu s §166 odst.3) zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon a potvrdit paní Vladislavu Časnou na pozici ředitelky Mateřské školy na dobu dalších šesti let počínaje dnem 1.7.2020.
 - podání žádosti na Úřad městyse Moravská Nová Ves o pokácení tuje na pozemku parc.č. 2103/10 před RD Č.P. 771. Strom je do průměru 114 cm.
 - podání žádosti na Úřad městyse Moravská Nová Ves o pokácení 3 ks stromu – jedle - na pozemku parc.č. 1124, před RD č.p. 556. Stromy mají průměr 88, 87, 75 cm.
 - podání žádosti na Úřad městyse Moravská Nová Ves o pokácení 3 ks stromu – bříza, smrk, líska - na pozemku parc.č. 1543/1. Stromy mají průměr 119, 111, dva kmeny 80, 86 cm.
 - obnovu aleje na Tomášově cestě. Alej bude vysazena v rámci grantu Agentury ochrany přírody a krajiny.
 - návrh hřbitovního řádu a ceníku hrobových míst, kdy cena pronájmu hrobových míst je stanovena za 1m2 plochy hrobu a rozdělena do 4 pásem, dle šířky hrobu, takto - urnový do šířky 1m 20,- Kč/m2; jednohrob do šířky 1,5m 19,- Kč/m2; dvuhrob do šířky 2,5m 16,- Kč/m2; trojhrob nad šířku 2,5m 13,- Kč/m2. V ceně nájmu jsou zahrnuty služby dodávané správcem pohřebiště.
 - smlouvu o provozování pohřebiště mezi městem jako provozovatelem a p.o. Služby Moravská Nová Ves, jakožto správcem pohřebiště.
 - poskytnutí podpory akci Neoveský gurmán o podporu akce – ve formě materiální a logistické podpory – poskytnutí podla, stánků, stanů, pивních setů, atd., kdy městyse by se na akci podílel jako generální partner.
 - zadání zakázky na zpracování statického posouzení konstrukce střechy sokolovny při zatížení akustickým podhledem společnosti NEXT projekt, Ing. Petr Janulík za cenu 40 000,- Kč bez DPH.
 - zadání zakázky na zpracování statického posouzení budovy knihovny společnosti NEXT projekt, Ing. Petr Janulík za cenu 4 000,- Kč bez DPH.
 - zadání zakázky na zpracování PD ve stupni stavební povolení, projednání PD na SÚ, PD pro realizaci stavby – SO01 rekonstrukce sklepa základní školy, SO02 rekonstrukce střechy základní školy, SO03 statické zajištění tělocvičny základní školy, společnosti NEXT projekt, Ing. Petr Janulík za cenu 350 000,- Kč bez DPH.

Rada městyse vzala na vědomí:

- oznámení Sboru dobrovolných hasičů Mor. Nová Ves o konání veřejnosti přístupné akce – Halová soutěž pro mladé hasiče dne 7.3.2020 od 8.00 do 16.00 hodin v místní sokolovně.
- oznámení ZO KSČM Moravská Nová Ves o záměru opravit písmo na pamětní desce Jana Černého.

Rada městyse doporučuje ZM:

- zrušit usnesení č. 8/8/2016 ze dne 17.3.2016 a schválit souhlasné prohlášení mezi společnostmi E.On Distribuce, a.s., se sídlem F.A.Gerstnera 2151/6, 370 01 České Budějovice jako vlastníkem budovy trafostanice na pozemku 1544 v k.ú. Moravská Nová Ves a městem jako vlastníkem shora označeného pozemku, kdy smluvní strany prohlašují, že údaje v katastru nemovitostí jsou v rozporu se skutečností, kdy vlastníkem předmětné budovy společnost E.On.

28. schůze rady, 16.3.2019

Rada městyse schválila

- omezení provozu úřadu městyse v souvislosti s vyhlášeným nouzovým stavem a šířící se nákazou koronavirem. Bude uzavřen průchod budovy úřadu městyse. V úřední hodiny budou

otevřeny pouze hlavní vstupní dveře od ul. Nám. Republiky. Pro návštěvy lékaře používejte příjezd od ul. U Jordánky. Budou omezeny úřední hodiny pro veřejnost. Úřad bude otevřen pouze v pondělí od 8.00 do 11.00 hodin a ve středu od 13.00 - 16.00 hodin, a to pro neodkladné případy, a po předchozí telefonické domluvě na čísle 774 722 713, 774 722 714. Upřednostňovány budou podání vzdáleným přístupem. Hotovostní platby poplatků za odpad a psa budou do odvolání pozastaveny. Bezhotovostní úhrada je nadále možná. Termín pro úhradu poplatků je posunut do 30.4.2020.

- omezení provozu mateřské školy v souvislosti s vyhlášeným nouzovým stavem a šířící se nákazou koronavirem. Bude od 17.3.2020 je až do odvolání uzavřena. Školní jídelna bude taktéž uzavřena.
- omezení provozu sběrného dvora v souvislosti s vyhlášeným nouzovým stavem a šířící se nákazou koronavirem. Bude od 17.3.2020 je až do odvolání uzavřen. Hotovostní platby za stočné budou do odvolání pozastaveny. Bezhotovostní úhrada je nadále možná.
- omezení provozu venkovních sportovišť v souvislosti s vyhlášeným nouzovým stavem a šířící se nákazou koronavirem. Budou bezodkladně uzavřena.

POZVÁNKA NA HAPPENINGOVOU AKCI

Po úspěšném hraní v několika obcích, pokračujeme 7. ročníkem v tradici vítání Slunovratu

CIMBÁLY na ULICI

21. června 2020

Cimbály v Moravské Nové Vsi

kde: areál u Sokolovny, u Baru na Sokolce kdy: od 15:00 hod.

Cimbálová muzika Lusk a Cimbálová muzika Jatelinka.

Cílem je oživit český a moravský veřejný prostor. Piána na ulicích vystřídají cimbály.

Srdčně zve spolupořadatelka akce Jana Šimečková.

INFO: <https://www.facebook.com/cimbalyaulici>, e-mail: simeja@seznam.cz

29. schůze rady, 6.4.2020

Rada městyse schválila:

- přílohu č. 3 smlouvy o zajištění zpětného odběru elektrozařízení mezi Městem Moravská Nová Ves a Asekol a.s., Československého exilu 2062/8, 143 00 Praha 4. Jedná se o změnu sazebníku odměn za sběr elektrozařízení.
- účetní uzávěrku za rok 2019 příspěvkové organizaci Základní škola Moravská Nová Ves, a to dle přiložené rozvahy ke dni 31.12.2019, výkazu zisku a ztráty ke dni 31.12.2019 a přílohy k 31.12.2019.
- Základní škole Moravská Nová Ves ponechání zisku za rok 2019 ve výši 89 646,83 Kč a přidělení hospodářského výsledku do rezervního fondu ve výši 59 735,83 Kč a do fondu odměn ve výši 30 000,- Kč.
- dohodu vlastníků souvisejících vodovodů mezi Vodovody a ka-

- nalizace Hodonín a.s. a Městysem Moravská Nová Ves. VaK a.s.
- licenční smlouvu mezi městysem jako provozovatelem a OSA – Ochraný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s., Čs. armády 20, Praha, kdy předmětem je provozování předmětu ochrany – užití hudebních děl prostřednictvím místního rozhlasu. Odměna OSA celkem 28 351,27 Kč.

Rada městyse vzala na vědomí:

- oznámení spolku Vinařiček o konání veřejnosti přístupné akce – Moravská v růžovém dne 4.5.2020.
- oznámení spolku Vinařiček o konání veřejnosti přístupné

akce – Velikonoce a víno dne 20.4.2019

- oznámení spolku Slovácký krúžek o konání veřejnosti přístupné akce – 60. Výročí Slováckého krúžku dne 17.10.2020.
- oznámení spolku Neonky Moravská Nová Ves o konání veřejnosti přístupné akce – Semifinálové kolo Mistrovství České republiky v mažoretkovém sportu dne 11.4.2020

Rada městyse neschválila:

- poskytnout finanční příspěvek Diakonii Broumov, Husova 319, Broumov na vyhlášenou veřejnou sbírku směřovanou k zajištění financování PHM a provozních nákladů.

Mateřská škola

Jak fungujeme v mateřské škole po karanténě...

„Dobré ráno, umyj si důkladně ruce mýdlem a utři si je do papírového ručníku. Teď ti změřím teplotu. Všechno v pořádku, můžeš do třídy“. Tak nějak začíná v současné době nový den každého dítěte v naší mateřské škole. Potom se jdou hrát, plní úkoly, učí se nové věci, zazpívají si, posvačí a spěchají na zahradu. Tam má každá třída vytýčený svůj prostor. Čtyři třídy, čtyři sektory. Za běžného režimu se děti pohybují po celé zahradě, hrají si s kamarády z jiných tříd. Následuje oběd, odpočinek a znovu na zahradu. Mezitím se ve třídách důkladně větrá, ve všech místnostech probíhá dezinfekce, pro jistotu 3x denně. Dezinfikuje se všechno, čeho se můžeme dotknout, od kliky u vchodových dveří, zábradlí, přes vypínače, skřínky, stolky, židličky atd.

Velkou změnu zaznamenaly děti u každého jídla. Běžně se obsluhují samy, teď si nesmí nachystat ani příbor. Všechno jídlo jim servírují paní učitelky a kuchařky. A to u svačinek i oběda. Paní učitelky si zvykly pracovat ve štítech nebo rouškách a v rukavicích, stejně jako paní kuchařky.

Rodiče a všichni, kteří přivádějí nebo odvádějí děti ze školky si musí při vstupu do budovy dezinfikovat ruce, v celém areálu se pohybují v rouškách, dbají na dvoumetrové rozestupy a v šatnách mohou být v jeden moment vždy jen dva rodiče a to nezbytně nutnou dobu.

V době pandemie byla naše MŠ uzavřena od 17. 3. 2020 do 8. 5. 2020. Ve školce proběhl generální úklid včetně důkladné

dezinfekce všech prostor, pomůcek a hraček. Některé pomůcky jsme obnovovali, některé tvořili nové a zvládli jsme i část přípravy projektu na příští školní rok. Nezáháleli jsme, nenudili jsme se, pracovali jsme. Provoz jsme obnovili 11. 5. 2020 jako jedna z prvních školek v širokém okolí. Nouzový stav zaskočil všechny. Jde ale o zdraví nás všech. Proto se snažíme tuto dobu zvládnout co nejlépe důsledným dodržováním všech opatření. Věříme, že bude líp.

Vladislava Časná

Den dětí v MŠ

Tento den byl přece jen trochu odlišný od těch obvyklých. Děti totiž slavily svůj svátek.

Celé prosluněné dopoledne bylo motivováno barvami DUHY. Každá třída si zvolila jednu barvu z duhy, která je zavedla ke stanovištím s úkoly.

Děti si procvičily zručnost, postřeh, obratnost při skákání v pytli, prolézání tunelem, skládání pyramidy z kostek, prohazování míčků klaunem, chytání rybiček a skákání panáka. A protože na konci každé duhy čeká poklad, nebylo tomu jinak ani tentokrát.

Děti z jednotlivých tříd musely najít svoji barvu - střípy duhy v podobě 50 barevných žetonků, které byly ukryty v trávě a následně svůj BAREVNÝ POKLAD, který skrýval sladkou odměnu. Děti si užily dopoledne plné zábavy, her a překvapení.

Lenka Jagošová, učitelka MŠ

Školní jídelna po znovuootevření škol po koronaviru

Školní jídelna začala opět s vařením a výdejem stravy pro děti MŠ od 11. 5., kdy byl obnoven provoz mateřské školy po koronavirovém stavu nouze. Za přísných hygienicko-dezinfekčních pravidel děti dostávají bez omezení běžnou celodenní stravu.

Po dohodě s vedením základní školy jsme rovněž za zprísňených podmínek umožnili i stravování žákům základní školy a to od 25. 5., kdy se žáci ZŠ mohli vrátit v omezeném režimu zpět do školy.

Žáci jsou na stravování přiváděni v jednotlivých dětských skupinách, ve kterých jsou i ve vyučování ve škole. Doprovod dětí do školní jídelny a do-

hled nad nimi zajišťují jednotliví vyučující ZŠ.

Žáci při vstupu do ŠJ použijí připravenou dezinfekci na ruce, roušku z obličeje sundávají pouze po dobu konzumace jídla. Stoly v jídelně jsou rozmístěny tak, aby žáci seděli v potřebných rozstupech 2 metry od sebe. Uvařené jídlo včetně pití, příborů, případně ovoce, žákům dávají na táč paní kuchařky, které po celou dobu výdeje mají osobní ochranné pracovní pomůcky – ochranu obličeje a nosu, ochranné pracovní rukavice.

Po ukončení oběda si žáci nasadí roušky a odnášejí táč ke sběrnému okénku na použité nádobí. Za dopro-

vodu paní učitelky odcházejí z jídelny. Než přijde další skupina žáků na oběd, paní kuchařky vydezinfikují stoly a židle a připraví tak jídelnu pro další skupinu dětí, které chodí na oběd po sobě cca v 15 minutových rozstupech, aby se v jídelně nepotkaly.

Po ukončení výdeje stravy jsou prostory důkladně uklizeny, vydezinfikovány včetně podlah a důkladně vyvětrány. V prostorách ŠJ je zakázáno shlukování osob. Všechny osoby, které vstupují do školní jídelny (dodavatelé, rodiče) použijí připravenou dezinfekci u vstupních dveří a mají zakryta ústa a nos.

*Irena Zemánková,
vedoucí školní jídelny*

Základní škola

Jak jsme se s tím poprali...

Venku svítí sluníčko, což není ta správná atmosféra pro horor, ale přijměte prosím naše pozvání do zákulisí DISTANČNÍ VÝUKY, která se na pár týdnů stala noční můrou nejen přepracovaných rodičů, ale i stejně přepracovaných učitelů (leckdy v rámci obou rolí v jedné osobě).

Ačkoliv se to nezdá, tak učitelé si opravdu zavření škol nevymysleli, aby si mohli doma hověti na gauči a on-line týrat rozjívěné děti a jejich ztrhané rodiče. Zasáhlo to jako blesk z čistého nebe i je, protože média 11. března 2020 vytrubovala do světa uzavření českých škol, ale ředitelé ještě v poledne neměli oficiální vyjádření ministerstva školství.

Ale pod hrozbou okem neviditelných zabijáků jsme se poslušně zavřeli doma, krotili euforii potomků, že mají prázdniny, a snažili se ze svých zastaralých počítačů vyždímat, co šlo.

Vstřícní učitelé 2. stupně rychle a na požádání zpřístupňovali zapomenutá hesla na elektronickou aplikaci skolaonline, zatímco ochotné paní učitelky 1.stupně nastartovaly své dopravní prostředky a rozvážely „po dědině“ sešity a písanky, aby naše nadějně budoucí generace mentálně nezakrnelly.

A pak to šlo (téměř) jako po másle: vstávat v 5.30 a zadat úkoly (vytvořit, vyhledat, vyexpedovat), v 7.30 budít

děti, zajít na nákup, v 8.30 být nastartovaní u počítačů, protože po 9. hodině skolaonline pravidelně „spadne“ kvůli přetížení. Vysvětlit doma dětem učivo, zkontrolovat úkoly. Stihnout on-line výuku (jak to, že se nám nedaří přihlásit?!?!). Od 11 hodin vařit oběd, po něm zkontrolovat mail, kdo z žáků čemu nerozumí, dát zpětnou vazbu, vysvětlit, opravit vypracované úkoly.

Ve 14hod. být opět u počítače – na webinaru o dalších možnostech on-line výuky. Svačina. „Mami, můžu si zahrát Minecraft?“ „Ne, mám tady další úkoly na opravení, třeba později.“ „Mami, pojďme vyvenčit Berta.“ „Ještě chvilku, ještě tento poslední mail.“ Večeře. Co budeme vařit zítra??? „Mami, ještě to musíme vyfotit a poslat!“ Zprávy: Další 10 nakažených. Žehlení. Půlnoc – padám únavou do postele. Než „upadnu do kómatu“, proběhne mi hlavou, že jsem chtěla pomoci se šitím roušek...

...poprali jsme se s tím, jak nejlépe jsme v dané situaci uměli.

Děkujeme všem rodičům, kteří se nebáli komunikovat, kteří se naučili lépe pracovat na počítači (stejně jako my), kteří se snažili být trpěliví, kteří se věnovali svým dětem a vytrvali, kteří pomáhali svým dětem zorganizovat si správně čas, kteří jen nenadávali, ale dávali učitelům konstruktivní zpětnou vazbu.

A suma sumárum s vážnou tváří: distanční výuka byla i pro učitele časově mnohem náročnější než běžný školní provoz (tvorba a vyhledávání výukových materiálů, promyšlení strategie, individuálnost, opravování úkolů a poskytování zpětné vazby, účast na konferencích a seminářích on-line), ale přesto se zvládla udělat asi jen polovina toho, co běžně ve škole s dětmi zvládáme. Ptáte se, jak je to možné? Logicky už jen proto, že rychleji něco vysvětlíme ústně než písemně, rychleji si učivo osvojíme, když ho intenzivně vstřebáváme všemi smysly v kolektivu. A upřímně, které dítě by nám/ vám doma vydrželo soustředěně pracovat průměrně 5x45 minut jako ve škole?

Přejeme nám všem společně optimistický návrat do školního „kolotoče“ ☺

A na závěr několik čísel:

67% všech dětí 1. stupně se vrátilo od 25. května do školních lavic.

59% žáků 9. třídy se od 11. května denně ve škole připravuje na přijímací zkoušky.

Do budoucích prvních tříd bylo přijato celkem 34 dětí. Děkujeme tímto rodičům za včasné dodání potřebných dokumentů, čímž mohl zápis dětí, i za této mimořádné situace, zdárně proběhnout.

Kolektiv ZŠ Mor. Nová Ves

Lyžařský kurz

Vždycky jsem chtěl umět lyžovat, a tak jsem rád, že jsme jeli se školou na lyžařský kurz. Vyjžděli jsme v neděli 8.3. v 10 hodin a do Jeseníků jsme dorazili v 13:15 hodin.

Byli jsme ubytováni na chatě Červenohorské sedlo. Na pokoji nás bylo pět. Já jsem byl s Honzou, Michalem, Matějem a Šimonem. Když jsme si vybalili věci, šli jsme si zapůjčit lyže, lyžařské boty, helmu a hůlky. Pak už jsme stihli jen večeři a šli jsme spát. Naš každý den začínal v 7 hodin budíčkem, v 8 hodin snídaní a od 9 hodin výcvikem. Já jsem stál na lyžích poprvé, takže jsem se učil všechno od začátku. Postupně jsem se naučil brzdění, zatáčení a také jízdu ze svahu v obloučkách. Odpoledne po lyžování jsme mívali volnou zábavu a v 7 hodin nás čekal

program ve společenské místnosti, kde se mi nejvíc líbil turnaj ve stolním tenisu.

Lyžařský výcvik se mi hodně líbil, protože jsem se nakonec naučil aspoň trochu lyžovat. Jediné, co se mi nelíbilo, tak bylo to, že jsme na pokoji měli horko a nemohli jsme si pořádně otevřít okno, ale jinak to bylo super. Rád bych si to někdy zopakoval.

PS.: V polovině výcviku nás zastihla zpráva, že kvůli koronaviru se zavírají školy. Naštěstí jsme kurz mohli v klidu dokončit a užít si pobyt na horách na čerstvém vzduchu a mezi kamarády. Doma nás čekal zákaz vycházení, potýkáme se s distanční výukou a kamarády hned tak neuvidíme...

P.P., 7. třída

Doba „koronavirová“

Jak se nenadálá epidemie dotkla našich starších spoluobčanů...

65+

Jestliže patříte do této věkové kategorie, jste za normální situace zvýhodněná skupina, pokud jde o cestování, návštěvu kulturních akcí, památek. Jestliže ale patříte do této věkové kategorie za mimořádné situace, jste skupina ohrožená a na všechny výhody můžete zapomenout. Máte doporučeno nevycházet z domu, výjimkou je lékařské ošetření a nezbytný nákup, podmínkou rouška. V té se sice špatně dýchá, ale zase zakryje váčky pod očima, vrásky, dvojitou bradu, tak proč si stěžovat!

A nařízené domácí „vězení“ se dá také zvládnout. Přečtete knížky, na které jste předtím neměli čas, věnujete se svým zájmům a koníčkům, nebo objevíte nové, uklidíte dříve neuklidí-

telné, zbavíte se zbytečných věcí. Radost z vás mají mobilní operátoři, s rodinou a kamarádkami probíráte kdeco, po několikátý denní izolaci dokonce i „každou oloupanou bramboru“ (Halina Pawłowska). Užíváte si ten pocit zklidnění, kdy řešíte opravdu jen to nejdůležitější, nakupujete jen to potřebné.

Nouzový stav skončil a s ním také řada omezení. Trval déle, než se předpokládalo, ale boj s tímto úporným virem byl náročný. A pořád trvá. Po celou tuto dobu jsme byli hýčkáni, ba přímo rozmazlováni - nákupy rodina, roušky a dezinfekce dobrovolníci, knížky paní knihovnice. Všem velké poděkování, vážíme si toho.

My všichni nad pětasedesát.....

„Koronavirové prázdniny“ očima našich dětí

Já jsem doma. Nechci na ulici, protože nechci nosit roušku! Od té doby, co máme koronavirové prázdniny se musím každý den učit a hlavně je to nuda! ☹. Nechce se mi to úplně říkat, ale řeknu to – chci zpátky do školy! Z čeho mám obavu, že toho učení bude víc a budu se muset více učit. Kdy to vezmu z té lepší stránky, můžu aspoň chodit na zahradu. Doufám, že ten COVID-19 co nejrychleji zmizí.

M.M., 4. třída

Divná situace

Situace, která nastala, není jednoduchá, ale myslím si, že to zvládneme. I když mám trochu strach, tak to podle mě bude dobré. Ale je to takové jiné, že musíme chodit ven s rouškou, nesmíme se stýkat s nikým, kromě nejbližší rodiny a asi to nahání i strach. A radši bych už chtěl jít do školy, než tohle zažít. Myslím si, že až bude všechno v normálu, tak si budeme všeho vážit. Až bude všechno zase jako dřív, tak budou zase nějaké kroužky a sporty. Prostě dělejme všechno, aby koronavirus zmizel.

Š.F., 4. třída

Už se těším do školy, protože se tam učí líp, než doma. Do školy se taky těším kvůli tomu, že zase uvidím kamarády. Je škoda, že

spolu nemůžeme ven nebo chodit na fotbal. Občas s rodinou chodím do lesa nebo na dvůr se nadýchat čerstvého vzduchu. Mrzí mě, že k nám nemůže ani babička, která je v karanténě. Protože děda byl s nakaženým pacientem v nemocnici Břeclav. I když byl negativní, stejně musí zůstat 14 dní doma. Je to špatné období, ale snad to zvládneme.

T.S., 4. třída

Mé pocity o koronaviru

Věci, co mi připadají negativní:

- Musím dodržovat bezpečnou vzdálenost
- Na začátku nouzového stavu jsem nemohla vidět kamarády a nemohla jsem chodit do školy
- Vadí mi omezený pohyb po třídě, a že si o přestávkách s kamarády nemůžu hrát a nemůžu chodit bez roušky

Věci, co mi připadají pozitivní:

- Přijde mi pozitivní, že si lidé pomáhají
- Rodiny byly víc spolu
- Některé maminky se naučily lépe péct chleba
- Mohli jsme se lépe vyspat
- Líbila se mi on-line výuka. Měla jsem více času na úkoly

T.T., 4. třída

Koronavirus

COVID-19 prožívám, nemůžeme chodit ven. Nemůžeme se potkávat s kamarády. Musíme nosit roušky. Nemůžeme dělat žádný sport. Musím se učit doma. Nemusím brzo vstávat.

Nemůžu navštěvovat babi a dědu. Můžu víc hrát hry. Přesu si, aby COVID 19 skončil. Přesu si, abychom se všichni sešli zdraví.

A.Z., 4. třída

Můj první týden v karanténě

Začalo to v úterý, kdy jsme se 4. vyučovací hodinu dozvěděli, že se od středy zavírají školy kvůli koronaviru. Datum si přesně nepamatuji. Když nám to učitelé oznámili, měli jsme ohromnou radost, že budou menší prázdniny. Volno, hurá! Jenže tohle nejsou prázdniny, ale karanténa!

Prvních pár dní bylo celkem v pohodě, ale potom už moc ne. Dostali jsme hrozně moc úkolů. Když jsem viděl, kolik jsme toho dostali, tak jsem si řekl: „Jak tohle mám vypracovat?“ Bylo jich strašně moc, a tak se mi do toho vůbec nechtělo. Po asi dvou dnech jsem si řekl, že bych si ty úkoly měl udělat. Pomalu jsem začal, ať toho nemám moc. Potom mě ale zachvátila strašná nuda a přál jsem si, ať už to skončí a ať jdeme do školy. Nikdy jsem si nepřál víc jít do školy než teď... Pořád dělat to stejné, být doma a nikam nevycházet... Jediné, co mi zbývalo, bylo učení, učení, učení...

Ve volném čase, co jsem se neučil, tak jsem hrál na počítači, někdy jsem si s rodinou zahrál stolní hry. Když jsme si šli něco zahrát, tak tehdy jsem si užil nějakou randu. Ono když pořád hraje počítačové hry, tak vás to po nějaké době omrzí a začínáte se u toho nudit. Takhle jsem to měl já. Naštěstí jsem si mohl volat s kamarády nebo spolužáky a pokecat si s nimi, abych tu nudu zahnal.

Úkoly přibývaly, už jsem je nestíhal ani vypracovávat. Přibývalo nové učivo, které jsem nechápal. Hry mě skoro přestaly bavit, videa totéž a filmy jakbysmet. A nastala pro mě Nuda s velkým N. (Občas jsem se nenudil, ale to bylo málokdy.)

Tak jsem zkusil cvičit. Něco zhubnu a nebudu mít metrů, zabavím se u toho, vybiju přebytečnou energii. Sice jsem necvičil pravidelně, ale aspoň nějak.

Nemocných ve světě přibývalo, v České republice pomalu taky. Po pár dnech jsem se z toho děsivého stavu dostal. Zkoušel jsem pomalu vypracovávat úkoly. Zase mě začala bavit videa, hry i filmy. A než jsem se nadál, tak tu byl konec jednoho týdne v karanténě a začínal další. Jak jen máme tohle přežít?!?

M.Z., 9. třída

Pandemie 21. století

Koronavirus, Covid-19, Korona, této nemoci se ze začátku všichni smáli a dávali jí vtipné přezdívky. Avšak po dvou měsících jim už do vymyšlení vtipných přezdívek nebylo.

Vše to začalo již v prosinci 2019 v Číně, kde ze začátku všechno umlčeli a pravdu řekli až na začátku února. Někteří Češi to pobrali tak, že je čas vykoupit všechny zásoby roušek, respirátorů, dezinfekcí a hlavně mouky a těstovin. Později se však ukázalo, že tito lidé, kterým se každý smál, nevyšlovali jen tak.

Nemoc se v průběhu února dostala do Itálie, kde rapidně stoupla čísla nakažených. Odtud se dostala téměř do všech států Evropy. Česká republika byla mezi prvními státy, co se rozhodly skoro ihned, co se dostala pandemie do jejich státu, zavést celkem přísná opatření jako je uzavření škol, následně uzavření některých obchodů a také zákaz akcí nad sto lidí. Postupně se všechna tato opatření zvěšovala, až došlo na samotnou karanténu.

Můj názor, na to co se děje v ČR, je takový, že vláda udělala větší opatření (např.: uzavření škol, obchodů, zákaz akcí nad sto, poté třicet lidí a hlavně zákaz vycestování a uzavření hranic) zavčas, jinak by celá naše republika na tom byla hůř než Itálie. Nejdůležitější v této situaci je, abychom nosili roušky, dodržovali hygienické návyky a nejdůležitější z nejdůležitějších, zbytečně nezmatkovat a nenavštěvovat rodinu, přátele a jiné.

T.R., 8. třída

COVID-19 aneb pandemie, která zasáhla nás všechny

COVID-19 je vysoce infekční onemocnění postihující plíce a dýchací cesty. Tato nemoc je způsobena koronavirem SARS-CoV-2, dříve nazývaným jako 2019-nCoV, a rozšířila v prosinci 2019 z města Wu-chan v Číně. Příznaky jsou velmi podobné jako u závažnější chřipky, jako první se projevuje horečka, únava, dušnost, suchý kašel a poté bolesti kloubů a svalů. Některé závažnější případy mohou vést k zápalu plic, selhání orgánů či smrti. Momentální stav je takový, že se ve světě nachází 741.048 nakažených, z toho 35.114 mrtvých. V Česku je nakažených koronavirem 2.896 lidí a zatím 17 zemřelých, tímhle se dostáváme na 22. příčku z 177 zemí v počtu nakažených a mrtvých. Z toho můžeme usoudit, že naše republika je na tom poměrně špatně. Kvůli této naze v pondělí 16.3.2020 vyhlásila vláda ČR absolutní karanténu pro všechny občany, která je zatím vyhlášena na dobu neurčitou.

Ze začátku si většina z nás z COVIDu-19 dělala legraci, nebrala ho vážně a dávala tomuto onemocnění různé přezdívky. Mnozí si taktéž utahovali z lidí, kteří nakoupili zásoby trvanlivého jídla anebo kteří nosili roušky, respirátory či jiné pomůcky. A skončilo to tak, že je povinné při kontaktu s ostatními roušku nosit, tudíž tahle „panika“ i co se týče nakupování jídla a hygienických pomůcek zase tak bezdůvodná nebyla. Já sama jsem tohle všechno prvně brala jako zbytečné a neopodstatněné. To se ovšem rychle změnilo a začala jsem se dost bát o sebe a své nejbližší.

A tou dobou u nás doma padl nápad, že bychom mohli pomoci doktorům, policii a ostatním lidem, kteří to potřebují, takže jsme s mámou a dvěma kamarádkami začaly šít roušky. Na začátku jsme jich udělaly pár a daly je našim blízkým. Momentálně jich máme hotových 614 a snažíme se pomoci, co nejvíce to jde.

Hodně mých spolužáků to, že jsme doma a máme, jak my říkáme, „korona prázdniny“, uvítalo a jsou za to rádi. Pro mě osobně to moc velká změna není, normálně jsem stejně dost doma a nikam moc nechodím, ale nadšená z toho, že dlouhou dobu neuvidím své přátele, nejsem. Naštěstí se občas vidím s jednou svou kamarádkou a spolužačkou, protože jsme sousedky, tudíž se setkáváme na zahradě a máme možnost si popovídat o tom, co se teď ve světě děje.

Doufám, že se momentální situace co nejdříve uklidní a že se vrátíme brzy do školy. A můžeme tomu pomoci jen tím, že budeme dbát zvýšené opatrnosti a dodržovali hygienické návyky.

T.B., 8. třída

Týden v karanténě

Covid-19 útočí na celém území České republiky už nějakou dobu, jenže nyní začalo každým dnem přibývat víc a víc lidí.

Bylo úterý 10. března, já jsem zrovna byla doma kvůli nemoci. Kolem desáté jsem si pustila televizi, kde vláda jednala o uzavření všech škol. Do hodiny mi napsala kamarádka: „Od zítra je uzavřená škola! Za chvíli se stavím a donesu ti úkoly.“ V té době bylo kolem šedesáti nakažených. Upřímně jsem překvapená, jak rychle se situace začala měnit. O dva dny později, tedy 12. března, vláda vyhlásila nouzový stav na celém území ČR. Všude byly vyprodané roušky, respirátory a dezinfekční gely. Lidé zůstali doma, ulice byly opuštěné. V téhle vážné situaci bylo příjemným překvapením, jak se lidé dokázali spojit, začali šít roušky pro starší obyvatele, pro ty, co musí v téhle chvíli pracovat a starat se o nemocné, ale i pro ty, co nemají možnost si roušky vyrobit a koupit. I já jsem pomáhala šít roušky, jednak pro naši rodinu, ale i pro ostatní, abychom se všichni mohli chránit. Náš národ má oproti většině států výhodu a to, že nás naše babičky naučily šít, některé státy jsou už moc napřed a šití je pro ně „zbytečnou“ činností. V naší obci se spojili dobrovolníci, aby pomohli seniorům s nákupy. Restaurace posílají jídlo pro policii a do nemocnic...

Tato doba je nepříjemná nejen pro maturanty, ale i pro deváčky, jelikož stále nemáme žádné informace, jak to všechno vlastně dopadne. Všechna doučování a příprava se nám zrušila. Teď už máme svůj osud ve vlastních rukou jenom my a musíme to sami zvládnout.

I. B., 9. třída

Velikonoce v karanténě

Už pár týdnů jsme doma zavření a bez roušky na obličej se nesmí vycházet. Volný pohyb je omezený. Nastává čas mých nejméně oblíbených svátků. Velikonoce.

Nikdo z naší rodiny nemá Velikonoce moc v lásce. Malování vajíček pro nás není zábavou a to, že někdo zvoní, jen aby nás mohl vyslahat, je pro nás spíš otravné. Ale letos je tomu jinak. Velikonoce nejsou. Hurá! Konečně nikdo nebude zvonit. Konečně bude klid. Ale to jsem si jen myslela...

Ráno vstanu z postele asi kolem osmé hodiny. Sejdu schody a projdu chodbou až do kuchyně. Tam už sedí u stolu máma a pije kávu. Pozdravím ji, vezmu si snídani a sednu si k ní. Vezmu si první sousto a máma začne povídat: „Dneska má být hezky, tak bychom mohli posadit nějaké kytičky a natřít houpačku.“ „Hm, proč ne?“ odvětim. V hlavě mi proběhne myšlenka: „Chce toho nějak málo. To určitě není všechno.“ A nemýlím se. Po chvíli zase spustí: „Pak bys mohla dát do pořádku papíry a vytrít si skříň.“ „Hm, když to říkáš.“ Zase je „volno“ jen o uklízení a dělání pořádku v něčem! To je celá naše máma! A zase mi hned ráno musí zkazit náladu. Ale co jiného mi zbývá než to udělat. Ach jo...

Všechno jsem udělala a byla jsem utahaná jako kotě. Nehledě na to, že si během dne máma vymyslela ještě další činnosti, jako třeba uklidit popadané větvičky z habrů (našeho živého plotu, který táta před dvěma dny upravoval) a to mi zabralo taky nějaký ten čas. Alespoň, že nechtěla posekat trávník.

A co z toho všeho plyne? To, že u nás volno znamená hodně práce.

S.B., 9. třída

Jiné Velikonoce

Tyhle Velikonoce jsem zatím nezažila a doufám, že už nezažiji.

Letošní velikonoční svátky začínaly tak nějak normálně, barvili jsme doma vajíčka, upletlí pomlázku a upekli mazanec. Ale místo toho, aby mě vyšlehlo asi deset kluků, tak byli jenom dva, tatka a bráška! Jinak ty velikonoční prázdniny probíhaly jako každý jiný den v karanténě. Prostě jsme byli doma a užívali si svátky pouze s rodinou. A tím naše Velikonoce skončily.

Byla jsem smutná, protože každý rok k babičce jezdí bratranec a je tady i s rodiči celé prázdniny, ale letos jsme se na Velikonoce neviděli. Taky každé Velikonoce čekáme spoustu návštěv, ale letos to prostě nešlo.

Tento rok to bylo úplně jiné, nikdy by mě nenapadlo, že takhle se dají strávit Velikonoce. Ale jak vidím, tak už je možné opravdu všechno... Doufám, že to ten příští rok vyjde o mnoho lépe!

T. V., 8. třída

Koronavirové Velikonoce

Letošní Velikonoce byly velmi zvláštní. O Velikonocích vždycky navštěvují rodinu – prarodiče, strýce, tety - a přinesu si výslužku. Tyto Velikonoce jsme navštěvovat nikoho nemohli, protože vláda vyhlásila nouzový stav. O vajíčka a cukroví jsem ale nepřišla, všichni mi je poslali!

Na Velikonoční pondělí pravidelně jezdíme k babičce do Břec-lavi na oběd, protože slaví narozeniny. Letos jsme jí jenom popřáli po telefonu a narozeniny oslavíme později.

K nám na svátky také nikdo nepřišel. Naštěstí bylo krásné počasí, takže jsme svátky trávili na zahradě, kde jsem našla vajíčko - snesla ho tam slepice od našeho souseda. Doufám, že příští Velikonoce už budeme prožívat normálně, jako vždy.

N.H., 7. třída

MOJE VELIKONOCE

Každý rok slaví lidé na celém světě svátky zvané velikonoční. Křesťané oslavují zmrtvýchvstání Ježíše Krista, pro většinu lidí jsou to však dny spojené s oslavou příchodu jara. S tímto svátkem je spojeno mnoho tradic jako malování a zdobení vajíček, pletení pomlázek, pečení beránků a mazanců. Na velikonoční pondělí chlapi chodí navštěvovat dívky a ženy ze svého okolí, aby je vymrskali pomlázkou, vykoledovali si vajíčko nebo sladkosti a holkám tak zajistili, že zůstanou mladé a zdravé. Letos však byly Velikonoce úplně jiné. V neděli mě tatka naučil plést žílu, kterou mi doted' pletl vždycky on. Ještě mi to moc nešlo, ale s jeho pomocí jsem to zvládl. Kvůli karanténě se nemůžou lidé scházet, proto jsem nemohl chodit s kamarády po naší obci a navštěvovat spolužačky a kamarádky. Tentokrát jsem byl jen za babičkou a mamkou, takže jsem měl míň vajíček a sladkostí než minulé roky. Celkově byly Velikonoce pohodové a klidné, bylo krásné počasí, ale většinu dne jsem byl doma a jedl chlebičky.

Doufám, že příští rok už bude zase všechno v pořádku a budeme si moct všichni užít velikonoční svátky jako dřív, potkávat se s kamarády, navštěvovat holky a příbuzné, užívat si jarní dny bez roušek a karantény.

O.L., 7. třída

Velikonoce 2020

Letošní Velikonoce byly... no, vlastně žádné nebyly, nebo jako byly, ale nebyly ☹. Normálně bych už na Velký pátek obarvovala vajíčka a přemýšlela, co nachystám za občerstvení. Na Bílou sobotu bychom šli s rodinou a psem na procházku a pekly věnečky a večer šli do kostela. V neděli bychom se po slavnostní mši dívali v televizi na pohádky a večer bych s mamkou malovala vajíčka voskem. Na Velikonoční pondělí bych nachystala barevné stužky a sladkosti pro koledníky. Snažila bych se nachystat nějaké jednohubky a věnečky.

Velikonoce tento rok vypadaly asi takhle: Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Velikonoční neděle, tak tyhle dny jsme strávili všichni doma spolu. Chodili jsme se psem na procházky, hráli hry a koukali na pohádky a na mši v televizi. V pondělí po obědě jsme jeli na kole za „strejdama“ k Pátému podívat se, jak chytají ryby. Když jsme tam přijeli, nemohla jsem uvěřit svým očím. Za strejdou přišla tři malinkatá housátka, připlavala bez mamky. Hned jsme je pojmenovali! Jedno se jmenovalo Sára, druhé Pepa a třetí Frantík. Mysleli jsme, že se zatoulala, tak jsme je dali zase do vody. Ale ona z vody vylezla a utíkala za strejdou! Pořád chodila za strejdou, ať šel kamkoli, vždy cupitala za ním. V tu chvíli se ze strejdy stala máma. Bylo to neuvěřitelné... strejdovi zaspala pod paží a mně potom na klíně, byl to tak nádherný pocit! Jenomže asi po 4 hodinách jsme už chtěli jet domů a strejda taky, ale když ti drobečci neměli mámu, tak jsme je tam nechtěli nechávat, protože by umřeli.

Hodně dlouho jsme sháněli někoho, kdo by si je vzal do péče. Obvolávali jsme spoustu lidí, hledali různé možnosti, jak je zachránit, mysleli jsme i na paní učitelku Ambrožovou. Nakonec si je vzal jeden pán z Týnce, který chová zvířata. Byli jsme rádi, že jsme našli Sáru, Pepovi a Frantíkovi domov, měla jsem z toho hrozně dobrý pocit. Ještě dlouho mi vrtala hlavou jejich mamka, co se jí asi stalo, nebo kdyby byla na živu, tak proč je nehledala. Ale hlavně, že jsme jim našli domov a zachránili jim tím život. Byly to úžasné Velikonoce!

M.M., 9. třída

MOJE VELIKONOCE

Letošní Velikonoce byly jiné než všechny ostatní, co jsem kdy zažil. Jelikož přes Velikonoce byl nouzový stav, tak všichni museli zůstat doma nebo mohli jít jen za svou blízkou rodinou.

Já jsem si na Bílou sobotu zašel k rybníku na malé proutky, které jsem potom očistil a svázal, aby se mi dobře pletla žíla. Sednul jsem si k rybníku, kde jsem čistou náhodou potkal kama-ráda, který chytal ryby. Tak jsme si spolu povídali a já pletl žílu. Samozřejmě jsme měli mezi sebou dvoumetrový rozestup, kvůli koronaviru. Po půl hodině pletení, když byla žíla hotová, jsem

vyrazil domů. Doma jsem ji pečlivě schoval, aby ji nenašla máma.

Nastalo Velikonoční pondělí a já, jakmile jsem se probudil, utíkal jsem „vyšlahat“ mámu a potom také babičku, která s námi bydlí. Obě byly rády, tak následovala nějaká sladkost jako každý rok. Odpoledne jsme vyrazili na kole k tetě na malou zastávku, když byly ty Velikonoce. Byla ráda, že jsme ji navštívili alespoň „mezi vrátama“.

A takhle vypadaly moje Velikonoce, mohly by být klidně i lepší, ale zdraví je na první řadě snad u všech. Doufám, že příští rok se vydaří víc a všichni si je užijeme naplno.

P.F., 8.třída

Príspevky od občanů

Podání vysvětlení

Jsem občankou Moravské Nové Vsi od svého narození. Vždycky jsem si přála bydlet v této obci, mám tady rodinu, přátele, známé. Mým snem byl malý domek se zahradou a v něm žít se svou rodinou. Tento sen se mi splnil, když jsem měla možnost si koupit pozemek v lokalitě nové výstavby „Za měšťankou“. Projekční firmě jsem zadala realizaci mých plánů. Jaké bylo mé překvapení, když projektová dokumentace mého rodinného domu, kterou Stavební úřad v Břeclavi schválil, nebyla odsouhlasena Úřadem městyse v Moravské Nové Vsi, konkrétně starostou panem Markem Košutem. I přesto, že projektová dokumentace splňovala všechny normy a projektant respektoval stavební zákon, bylo z úst starosty vyřčeno, že projekt neschválí, že se pod něj nepodepíše s výhružkou pokuty 100 tisíc Kč při zahájení stavby. Problém se týkal zejména umístění oken a rozestupu mezi sousedním pozemkem. A to i přesto, že projektant dodržel všechno podle zákona (vzdálenost od hranice pozemku ke straně domu s okny je 3,5m a ke straně domu bez oken, případně malými okny od koupelny, je 2m, což byl můj případ). Jelikož se mi nechtělo čekat, nekonečně vyřizovat vše po úřadech, rozhodla jsem se projekt přepracovat a nemít problémy s úřadem městyse. Takže jsem vzdálenost od hranice pozemku ke straně bez oken zvýšila na 3,5m, tudíž se mi dům zmenšil o 1,5m na jedné straně. I když jsem jednáním pana starosty silně rozhořčena, nechtěla jsem vyvolávat další konflikty. Ale v nedávné době jsem se dozvěděla, že sousední dům pana Bolfíka má stejné parametry jako má původní projektová dokumentace, a to se mi nelíbí. Pan Bolfík má v projektové dokumentaci uvedený rozestup mezi hranicí pozemku a domem bez oken, případně malými okny od koupelny, 2 m. A projekt byl bez problémů schválen i Úřadem městyse Moravská Nová Ves. Proto jsem se rozhodla zeptat pana starosty touto formou.

Ptám se, jak mohla být odsouhlasena projektová dokumentace se stejnými rozestupy, které jsem měla i já a můj projekt byl zamítnut? Změnil se snad stavební zákon ohledně rozestupů? Zřejmě ne, když i paní úřednice na Stavebním úřadu v Břeclavi se pozastavuje nad zvláštním postupem našeho starosty.

Ptám se, kdo mi uhradí vzniklé náklady spojené s přepracováním projektové dokumentace, náklady spojené s dalším pronájmem obecního bytu, kompenzaci smlouvené firmě o odložení zahájení stavby, odklad čerpání hypotečního úvěru?

Vzniklá situace je pro mne velmi ztížena, protože jsem matka samoživitelka a po autonehodě mi byl přiznán částečný invalidní důchod.

V případě zájmu poskytnu projektovou dokumentaci rodinného domu na Úřadu městyse Moravská Nová Ves k nahlédnutí.

Miloslava Štětinová

Vysvětlení je poměrně jednoduché, nicméně nevím, nakolik bude pro tazatelku uspokojující, neboť totéž jí již bylo dříve sděleno. Pravidla pro umístění staveb se řídí několika předpisy – především stavebním zákonem č. 183/2006 Sb. a jeho prováděcí vyhláškou č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území. Tazatelka ale především podepsala jako součást kupní smlouvy na pozemek Podmínky pro umístění a prostorové uspořádání staveb v lokalitě BR4, v nichž se zcela jednoznačně píše, že „Podmínkou pro využití pozemků 3-14 je, že odstup obytných místností musí splňovat požadavky dle vyhlášky (3,5 a 3,5 m – min 7 m od sebe), přičemž je možno do východní hranice parcely umístit garáž. Dodržení podmínek je skutečně sankcionováno smluvní pokutou 100 000 korun. Smlouvy o prodeji nemovitostí ovšem schvaluje zastupitelstvo nikoliv starosta Košut. Tazatelka nicméně nevyužila umístění dle těchto podmínek a na tuto skutečnost byla upozorněna (dle sdělení projektanta i jím samotným). Přestože stavební úřad by takový dům skutečně zřejmě povolil, uložení sankce by bylo smluvní povinností městyse nikoliv zvlášť.

Tazatelka si výslovně zvolila v tuto chvíli krajní pozemek, kdy z logiky věci není známa podoba budoucího sousedního rodinného domu, tj. ani umístění obytných místností v něm. Pro úplnost uvádím, že se podařilo dořešit další pozemky v lokalitě, kdy bude možno zástavbu protáhnout až k polní cestě, tj. tazatelčin RD se skutečně ocitne uvnitř zástavby.

Pokud tazatelka vnímá jako jakousi nespravedlnost, že sousedící dům pana Bolfíka je umístěn blíže než 3,5 metru od hranice, bylo to umožněno skutečností, že právě RD tazatelky nemá žádná okna obytných místností obrácena do hranice s panem Bolfíkem (stejně jako jeho dům směrem k RD tazatelky). Takové umístění je zcela v souladu s podmínkami viz výše. Tedy pokud by tazatelka umístila okna z obytných místností na západní stranu RD, musel by i sousední RD dodržet odstup 3,5m. A konečně pokud by městys vyhověl umístění domu dle původního záměru tazatelky, budoucí vlastník pozemku na druhé straně RD by již taktéž nesměl umístit okna směrem k tazatelce, resp. by musel dodržet zákonný odstup na úkor pozemku vlastního.

Může se to tedy zdát nespravedlivé, ale pro oba domy platí stejná pravidla, a byla v obou případech dodržena. V tuto chvíli zcela odhlížím od zmatků a komplikací, které v zástavbě způsobuje stavební úřad svým, dle mého názoru nekompetentním rozhodováním, zejména při umístění garáží. Naší argumentaci dal nakonec za pravdu již i nadřazený stavební úřad Jihomoravského kraje ve zrušovacím rozhodnutí týkajícího se jednoho z RD.

Marek Košut, starosta

tomassladek.cz

INTERNET NA OPTICKÉ SÍTI

50/50

Mbit/s - download/upload

300 Kč

100/100

Mbit/s - download/upload

400 Kč

v Moravské Nové Vsi

SPOUŠTÍME SÍŤ NOVÉ GENERACE NA PÁTEŘI ČESKÉHO INTERNETU!

Vynikající odezva, plná rychlost a žádné kolísání ve špičkách a pro všechny členy domácnosti. Potřebujete pracovat, bleskově stahovat nebo si chcete konečně užít online filmy a hry – nic není problém.

Přípojky k internetu a televizi již lze aktivovat v celé MNV.

Sledujte hlášení rozhlasu a volejte na 608 808 708.

Při zapojení je možné využít Váš stávající wi-fi router – pokud má dostatečný výkon. Aktivační poplatek je 2000 Kč včetně DPH. Můžete také využít výkonný optický gigabitový router s integrovanými 2,4 GHz a 5 GHz profi anténami – aktivační poplatek je 3000 Kč včetně DPH. Lze i na splátky.

Objednávky na emailu: optika@jmorava.net

Provozovatel služby: Ing. Tomáš Sládek, Na Rynku 202, email: sladek@jmorava.net, tel.: 603 774 491

jmorava.net

KABELOVÁ TV

v Moravské Nové Vsi

60
Kanálů

TA 3

99 Kč
včetně DPH / měsíčně*

* službu lze aktivovat i samostatně bez odběru internetu – v tom případě je cena 199,- Kč bez DPH měsíčně.

28 v HD	19 Hlavní	2 Dětské	3 Sportovní	10 Novinky	4 Dokumentární
5 Filmové	7 Hudba a styl	5 Zahraniční	5 Jiné	1 Kanál M.N.Ves	

START balíček

Užijte si naplno základní skupiny televizních kanálů. České a zahraniční televize doplněné o sportovní, hudební, filmové a zahraniční stanice. Všechny GO kanály můžete navíc sledovat kdekoli a na jakémkoliv zařízení.

**K tomu zpětné přehrávání až 7 dní a libovolné nahrávky 50 hodin zdarma!
Žádné omezování datového toku! Žádné kolísání! Vše v plné kvalitě!**

Podmínkou využití služby je kompatibilní SMART televize, nebo zakoupení set-top boxu v ceně 1990 Kč včetně DPH. Lze použít i jakýkoliv jiný set-top box firmy sledovanitv.cz. Vyžádejte si kompletní nabídku prémiových kanálů. Více informací na emailu kabelovka@jmorava.net.

Provozovatel služby: Ing. Tomáš Sládek, Na Rynku 202, email: sladek@jmorava.net, tel.: 603 774 491

Jak jsme čelili nové pandemii koronaviru

12.3.2020 probíhalo pracovní zastupitelstvo, na kterém jsme seznámili zastupitele s možností pomoci našim spoluobčanům. Vláda vyhlásila nouzový stav. Výsledky šíření pandemie z čínského epicentra do italských lyžařských center do Evropy začínaly být na povážnou.

13.3.2020 v pátek se skupina lidí sešla a domluvila se na předběžném plánu zajištění pomoci pro občany městyse v nouzovém stavu.

Operativně začala pracovat skupina 13 dobrovolníků, která se spontánně rozhodla pomoci svým spoluobčanům. Dobrovolníci, kteří nezištně pomáhali svým spoluobčanům, byli z řad učitelů, vychovatelů, asistentů pedagoga ZŠ, studentů, hasičů, zahrádkářů, zastupitelů, zaměstnaných lidí, důchodců, podnikatelů. Prostě obětavých lidí, kteří ve svém volném čase nebo po práci věnovali část své energie Vám, našim spoluobčanům.

Za víkend roznesla skupina dobrovolníků do každého domu letáky s výčtem pomoci pro naše nejstarší spoluobčany a pro občany, kteří pomoc této dobrovolné skupiny v nadcházejících dnech mohou využít.

Věřte, že nikdo z nás neměl žádné zkušenosti s takovou nezvyklou situací a ani žádný návod co dělat nejdříve a na co nezapomenout. A hlavně žádný seznam rizikových občanů, ke kterým by se měla co nejdříve pomoc dostat. Vždy se najde nějaké řešení a musíte si umět poradit.

Museli jsme v první řadě myslet na své zdraví a ochranu, abychom mohli pomoci druhým. Zajistili jsme pro tuto operativní skupinu desinfekce, ochranné pomůcky a dostupné informace, jak se chovat ke klientům a jak řešit nastalé situace a požadavky občanů, kterým jsme nabídli pomoc. Více méně jsme „vařili z vody“, jak se říká.

Všichni jsme se ocitli na palubě letadla, kdy letuška instruuje pasažéry, když nastal nouzový stav na palubě. Nasadíme dýchací přístroj v první řadě sobě! Jenom tak bude naše pomoc účinná pro ostatní. Většina našeho okolí se toho zhostila příkladným přístupem. Někdo váhá, někdo se nezapojí z obavy, někdo situaci zlehčuje. Je to především záležitost jeho svědomí a odpovědnosti ke svému okolí.

Po roznosu letáků se nám přihlásili

jednotlivci z řad občanů, kteří nám chtěli pomoci, jak materiálně, finančně, fyzicky. Zaevidovali jsme celkem 29 občanů v záloze, kdyby byla potřeba pomoci.

Služby nám poskytly dočasně stanoviště v malém sále na sokolovně. Městys nám v místním rozhlasu vyhlásil hlášení k občanům o potřebě látek a šicího materiálu na šití roušek. Vypomohl s tištěním letáků do balíčků.

Oslovili jsme osobně švadleny a šičky v počtu 24 nejen v Moravské Nové Vsi, ale také v Hodoníně a Týnci. Začal rozvoz, dovoz materiálu k šití k jednotlivým švadlenám. Dále jsme v hlavním stanu na sokolovně stříhali stříhy na roušky, navlékali šňůrky, gumičky do roušek, balili společně s letáky do balíčků pro občany. Rozlévali sehnané desinfekční mýdla, desinfekce do lahvíček. Sbírali ušité roušky od švadlen, šiček. Zásobovali je materiálem k šití. Stáli fronty před švadlenkami na materiál nutný k výrobě roušek.

MŠ – v prostorách rodinného klubu Brouček je provozováno hlídání dětí studenty a pedagogickými pracovníky ZŠ. Také toto provizorní řešení pro pracující rodiče bylo připraveno dle hygienických podmínek, desinfikováno a vyumýváno, včetně poskytnutí roušek, jak pro děti, tak pro personál, který se věnoval dětem. Poskytli jsme informace pro pečující personál, jak se chovat a chránit.

Začaly probíhat nákupy potravin,

léků pro seniory. Dále vyřizování na úřadech, poštách. Také jsme vyřizovali telefonické rozhovory s osamělými lidmi, včetně návštěv a řešili dostupnost péče pro seniory, jejichž děti musely do pracovního procesu a neměl se o ně kdo postarat.

Sháněli jsme ještě v té době dostupné ochranné pomůcky, rukavice, desinfekce povrchů, kde se dalo. Tyto pomůcky byly nejen pro dobrovolníky, ale také pro rizikové skupiny obyvatel.

První roušky včetně tištěných informací o mytí rukou, desinfekci a pokynů, jak se chovat v této nezvykle nové situaci virového onemocnění, byly rozneseny našim spoluobčanům nad 70 let. Snažili jsme se ochránit před nákazou naše starší spoluobčany, kteří jsou nejzranitelnější a zaslouží si naši pozornost a ochranu.

19.3.2020

Snažili jsme se pokrýt balíčkem s rouškou také přednostně bytový dům DPS, kde je kumulace starších spoluobčanů. Také jsme osobně každého kontaktovali 2x. Obyvatelé dostali 3x balíčky a byly jim také dodány prostředky na desinfekci a údržbu společných prostor. Za což děkujeme paní Teplíkové B., paní Hoolové L. a panu Salajkovi, za jejich příkladný postoj a jejich službu obyvatelům domu.

Jak se postupně šily další roušky, tak jsme je dodávali do každého domu

všem občanům. Snažili jsme se pokrýt rouškami lékaře, lékárníka, obchody, poštu, benzínky, služby, strážníky, restaurace. Také jsme nezapomněli na Bratry Arimatejské, pana faráře, paní Pudilovou.

První várka bílých roušek putovala do břeclavské nemocnice - cca 300 ks, hodonínské nemocnice - 300 ks, onkologie - 50 ks, dětský domov Hodonín - 100 ks, domov důchodců Jarošova Hodonín - 100 ks, poliklinika Hodonín - 50 ks. Dále jsme připravili roušky pro MŠ - 100 ks, ZŠ - 230 ks.

V našem hlavním stanu na sokolovně probíhal výdej náhradních roušek pro dospělé i děti a desinfekce - v pracovní dny vždy od 14 do 16 hodin až do 30.4.2020. V nouzovém stavu také byly vydávány roušky na úřadu městyse v úřední hodiny, viz. informace o tel. číslech na dveřích úřadu.

21.4.2020 získal spolek hasičů finanční prostředky od ČEZ na Covid balíček, který obsahoval 200 ml desinfekčního roztoku na ruce a roušku. Toto jsme porozlévali do sehnanych plastových lahviček, které se nám sešly téměř z celého Jihomoravského kraje, abychom mohli jednu dát do každého domu v našem městysi.

Nouzový stav ukončen 17.5.2020 a dochází k rozvolňování nařízení vlády. Nyní nadále naši potřební občané využívají služeb dobrovolníků.

Takže krátké shrnutí: Dobrovolníci v počtu 13 členů aktivně pracovali od 15.3.2020 do 30.4.2020. Tj. 34 dnů průměrně 3 hodiny denně, tj. 102 hodin na každého dobrovolníka. 13 lidí v průměru odpracovalo 1326 hodin celkem, 29 dobrovolníků v záloze. Švadleny, šičky našly celkem 5 906 roušek. Bylo uskutečněno celkem 173 nákupů potravin, 120 pochůzek na úřady, pošty, lékárny, 47 telefonických rozhovorů a bezpočet

osobních kontaktů se samozřejmostí osobní bezpečnosti. Finanční prostředky na zakoupení látek, tkalounů, gumiček, desinfekce, ochranných prostředků, pohonných hmot, občerstvení pro dobrovolníky, vitamíny, poskytli spoluobčané, městys, dobrovolníci, spolky - hasiči, rybáři, kulturisti, slovácký krúžek, mažoretky, fotbalový klub, zahrádkáři.

Také si vážíme přineseného materiálu k šití roušek od jednotlivců. Pomohla také operativně základní škola s administrací a tištěním materiálu a štítků. Děkujeme za dárky v podobě sladkostí, skvělých tvarohovo-marmeládových koláčků od paní Teplíkové a výtečné, voňavé Lumpovy pizzy.

Děkujeme všem za příkladnou pomoc, a pokud jsme na někoho zapomněli, tak se omlouváme.

Jsme rádi, že v našem městysi máme takový potenciál našich spoluobčanů, kteří jsou připraveni si navzájem pomoci v tak vypjatých dobách.

Toto je také jedna ze zkušeností, které přinesl život. Pokud nás něco obdobného čeká, dokážeme si s tím už poradit a nebudeme už na takovou situaci tak nepřipraveni.

Možná jsme si uvědomili všichni, jak je naše bytí na tomto světě křehké a že něco, co je na druhém konci světa vzdálené 12 hodin letadlem nebo 40 dní lodní cestou, může ovlivnit i nás, co jsme tak vzdáleni. Pandemie bývají většinou sociálně spravedlivé a zaútočí na všechny společenské vrstvy stejně.

Možná jsme se všichni, i ti o nichž nevíme, nějakým způsobem vynasnažili zmírnit tuto pandemii a ochránit své okolí.

V současnosti o tom hovoří čísla. S odstupem času bude i výsledné hodnocení této situace.

Pro vaši zajímavost z našeho nejbližšího okolí ke dni 25.5.2020 8.30

hod. Břeclavsko 123 lidí onemocnělo, 13 lidí podlehl, Hodonínsko 15 lidí onemocnělo, 0 podlehl.

Nyní je na nás, jak se každý ke svému zdraví a zdraví svého okolí postaví.

Buďte prosím ohleduplní, dodržujte základní hygienické návyky tj. především mytí rukou a v období respiračních onemocnění se doporučuje vhodnost nošení roušky, které chrání nejen vás, ale i vaše okolí.

Vám všem přání pevného zdraví, osobní pohody, ohleduplnosti, drobných radostí a hlavně pokory k bytí na tomto světě, které nám bylo vyměřeno každému jinak.

Eva Gréeová, Martina Imrichová
25.5.2020

Poděkování dobrovolníkům v naší obci během pandemie koronaviru

Dobrovolnictví je neplacená, uvědomělá činnost, která je vykonávána z vlastní vůle ve prospěch druhých. Dobrovolník je člověk, který bez nároku na finanční odměnu poskytuje svůj čas, vlastní energii a své dovednosti ve prospěch ostatních lidí.

Určitě jste zaznamenali, že i v naší obci po vypuknutí pandemie Covid 19 se během krátké doby potkalo několik našich spoluobčanů, které tato dobrovolnická aktivita na několik týdnů spojila. Opera-

tivně začali řešit zabezpečení potřeb starším a osamoceným spoluobčanům, kteří byli najednou odkázáni na pomoc ostatních. Bylo nemyslitelné, že by se v domácnosti izolaci v době vyhlášení nouzového stavu, dokázali sami o sebe postarat bez cizí pomoci. Bylo potřeba jim i danou situaci správně vysvětlit a poradit, jak se mají chovat a chránit. Starší lidé se hůře srovnávají s náhlými změnami a s informacemi že jsou právě oni v ohrožení a děje se kolem nich něco nečekaného, co najed-

nou mění celý svět. Opravdu byli vděční za blízký lidský kontakt a za vysvětlení, jak se chránit rouškou, dezinfekcí a proč by bylo dobré, dobrovolně zůstat raději doma a nepřijímat návštěvy.

Dobrovolníci strávili spoustu hodin, kdy se pravidelně potkávali a řešili situace a problémy, které koronavirová krize přinesla a na kterou se nebylo možné připravit dopředu. Nikdy se nic takového nestalo. Neexistoval krizový plán nebo krizová komise, která by byla schopna reagovat

na podobné situace. Tito lidé dobrovolně dělali pro nás, pro ostatní spoluobčany spoustu věcí. Fungovali v pohotovostním režimu společně v souladu s ostatními spolky. Za pochodu se učili někteří novým věcem, podle toho, co situace vyžadovala. Byli koordinováni a dokázali opakovaně v krátkém čase zabezpečit každou domácnost v naší obci rouškami a dezinfekcí. V hlášení místního rozhlasu byly díky jejich iniciativě přehledné a aktuální informace o bezpečnostních opatřeních a o tom, jak se chránit proti koronaviru. Pokud zrovna nepracovali na zhotovování roušek a desinfekce či jejich distribuci všem potřebným, obstarávali nákupy či vyzvedávali léky starším spoluobčanům.

Patří jim velký dík a obdiv za jejich dobrou vůli, vstřícnost, ochotu, čas a chuť

pomáhat. Dokázali se spojit a vytvořit i v tak náročné době atmosféru sounáležitosti, podpory a potřebu pomoci těm, kterým to bylo zapotřebí. Měli odvahu a výdrž při překonávání překážek, které tato užitečná práce přináší.

Úroveň každé společnosti se pozná podle toho, jak je připravena a schopna se postarat právě o ty slabší, kteří pomoc naléhavě potřebují a nezvládnou si ji zabezpečit vlastními silami. Tím, že samotní dobrovolníci zareagovali včas, eliminovalo se zhoršení situace v domácnostech, např. u právě starších spoluobčanů, kteří se stali nejohroženější skupinou.

Díky dobrovolnické činnosti se přišlo na to, kolik našich starších spoluobčanů je odkázáno na pomoc druhých osob. Primárně u nich nefunguje z různých důvo-

dů potřebná podpora od vlastní rodiny. Ze situace vyplývá, že v naší obci je patrná absence sociálních služeb s možností těmto lidem pomoci či poradit kde a na koho se mají v případě řešení problémové situace obrátit.

Ríká se při složitých situacích, že je potřeba připravit se na nejhorší a doufat v nejlepší. Díky domluvě hrstce operativních spoluobčanů se pandemie koronaviru v naší obci překonala kontrolovaně a bezpečně. Můžeme říci, že situace byla zvládnuta výborně a po čase si také vzpomenout na to, že ačkoliv jsme nebyli na tak nečekanou krizi připraveni, nebyli jsme výrazně ohroženi, protože jsme dokázali spojit vlastní síly a pomoci si sami.

Adéla Sládková

Zabezpečení hlídání dětí dobrovolnickou skupinou při nouzovém stavu

V době uzavření místní Mateřské školy Sluníčko (dále jen MŠ), se dobrovolníci snažili vyjít vstříc také pracujícím rodičům i maminkám na rodičovské dovolené, které si potřebovaly vyřídit např. nákupy či drobné pochůzky a nehodilo se na ně brát své děti sebou.

V klubovně Broučku v areálu MŠ bylo tedy možné po celou dobu nouzového stavu využít zázemí až pro 10 dětí, které se zde díky dobrovolnicím zabavily až do odpoledne, kdy si je přišly vyzvednout maminky. K dispozici byly roušky, desinfekční mýdla, jednorázové utěrky a prostředky pro pravidelný úklid. Roušky pro všechny proškolené dobrovolnice a samozřejmě i pro děti. K dispozici dětem byla jak klubovna vybavená hračkami a výtvarnými potřebami tak i zahrada MŠ, kterou si děti užívaly asi nejvíce.

Chtěla bych poděkovat dobrovolnicím: Adélce Sobotkové, Anežce a Karolíně Dvořáčkovým, Jitce Konečné a Ivě Zugarové za to, že spontánně zareagovaly na výzvu ke spolupráci a věnovaly tak svůj volný čas, fantazii a energii k hlídání a pobavení dětí. Dále Zuzaně Jančálkové a Heleně Glosové za rychlé dodání roušek pro děti i dobrovolnice a paní Mileně Helešicové za výtvarné potřeby, výkresy, podložky a dětské časopisy na tvoření s dětmi.

Adéla Sládková

Poděkování

Naše obec vydává čtvrtletně časopis Zpravodaj, jehož jsem věrná čtenářka. A často tento časopis považujeme za jakousi samozřejmost, i když ne zdaleka všechny obce a města takový časopis vydávají. Domnívám se, že Zpravodaj je svým obsahem a pestrostí zpráv jak pro staré, tak i pro mladé, pro starousedlíky i nové občany. Texty se vhodně kombinují s fotografiemi a tím se zvyšuje i jejich infomační hodnota, ale také i náklady. A tak moje první poděkování patří paní redaktorce Bc. Petře Frýdkové. Zpracování Zpravodaje do jeho konečné podoby není žádná jednoduchá práce. Náročné je již získávání příspěvků. A další poděkování patří všem, kdož do časopisu přispívá. A já se chci zastavit u jednoho z nich a spojuji to také s tím, že v tomto roce dosáhne pětaosmdesátky. A dělám to také proto, že o Milanu Hrdličkovi vlastně toho ani moc nevíme.

Fotografie je z roku 1954, kdy jsem začal v Praze studovat. Bydlel jsem celých pět let nedaleko Národního divadla v Opatovické ulici. Dům je velmi starý, pavlačový. Bydlelo v něm několik starších slečen, které pronajímaly pokoje studentům. Režim byl velmi přísný, za pět let do mého pokoje nesměla vstoupit dívka, bytná mi kontrolovala index i výsledky každé zkoušky. Život se zde jakoby zastavil, měl své specifické rituály, hodně se to podobalo klášternímu životu. Na pavlačích byl pro celé patro jeden kohoutek a jeden záchod. Ještě jsem se nestačil úplně převléci do „civilu“, vrátil jsem se právě z vojenské přípravy, která tenkrát byla na vysokých školách zavedena. Odznak VŠ na lodce jsme my, studáci, interpretovali jako „voják Švejk“, oficiální místa jako „vysoká škola“. Ale jak se to zpívá ve známé písničce...“to všechno vodnes čas...“

manželé Hrdličkovi

Je příjemné, že do Zpravodaje píší tak velcí odborníci. Výčet jeho činnosti by nám zabral celou stránku našeho Zpravodaje – přednášel na třech filozofických fakultách, napsal řadu učebnic, skript, slovníků, stovky článků v našich i zahraničních vědeckých sbornících, zúčastnil se stovek domácích i zahraničních konferencí. A kromě této bohaté pedagogické a vědecké činnosti měl ještě celou řadu aktivit – několikaletou spolupráci s televizí, dvacet let pracoval jako delegát cestovní kanceláře, přednášel na letních i zimních kurzech pro studenty i pro učitele atd.

Čeho si váží? Za celoživotní dílo v oblasti translologie byl v roce 2007 zařazen do encyklopedie Who is Who? Tato encyklopedie je vydávána v několika zemích střední Evropy a zařazení do této publikace je pro každého velkou ctí. Za translologický projekt Den s překladem realizovaný na Filozofické fakultě Ostravské univerzity byl oceněn Evropskou cenou LABEL.

Na koho vzpomíná? Jsou to desítky ČVUT vynikajících odborníků u nás i v zahraničí, vyměňovali si vzájemně publikace, s mnohými si dopisoval. Ale přece jen by rád zmínil kolegy z texaské univerzity v Austinu. V sedmdesátých letech spolu i s manželkou Hanou namluvili učebnici češtiny, bylo to v jazykové laboratoři strojní fakulty ČVUT. Byla to více jak roční nádherná spolupráce. Milan Hrdlička dostal pozvání působit na univerzitě v Austinu. A několikrát také diskutovali o možnosti působit ve vysílání pro krajany v Houstonu a také možnost výuky ruského jazyka amerických důstojníků. Ale normalizační zákaz v té době jakékoli vycestování zakázal, naopak, ti vědečtí pracovníci, kteří byli na zahraničních univerzitách, se museli vrátit. Ale jeho kontakty s texasany pokračovaly ještě několik dalších let. Texasané jezdili do Prahy a rodina Hrdličkova s nimi procestovala kus republiky – Kmochův Kolín, Kutnou Horu, Strážnici, celou jižní Moravu. No a zůstaly jen příjemné vzpomínky, které pomáhají oživovat fotografie s Texasany.

Lidka Stankovičová

Božena Petrjánošová: Domov za hranicí

Do Moravské Nové Vsi jsem vždycky patřila a patřím – narodila jsem se zde, v domě na Hlavní ulici 20, který dnes má už nádech historie. Narodila jsem se přímo tam, ne v nemocnici, kde se o něco později povinně rodily všechny děti. Vím dokonce přesné místo, na kterém jsem první uzřela světlo světa – ten gauč ještě máme a paní Milka Hřebáčková odnaproti je toho ještě žijícím svědkem.

V budově školy, naproti bývalému kinu, jsem začala svou intelektuální

kariéru. Dodnes si pamatuju na zápis u paní učitelky Polachové a na třídu s lavicemi opatřenými ještě kalamáři a obrovskými kamny, do kterých školník někdy i počas učební hodiny přikládal. Měla jsem ráda to sálavé teplo kamen, ohnivé odlesky a hučení v komíně při větrném počasí.

Na druhý stupeň jsem chodila na „Měšťanku“, moc se mi tam líbilo, zejména to okolí bohatě zarostlé stromy a fasáda vpředu úplně pokrytá popínávkami, na podzim krásně zbarvenými

sourozenci Petrjánošovi

mi. Úroveň školy byla vysoká a dodnes si s povděkem vzpomínám na všechny učitele a jejich lidský přístup.

Střední školu jsem navštěvovala už v Břeclavi, kde jsem i maturovala a po ní jsem se přihlásila na vysokou školu. Dnes je to téměř až k nevíře, ale tehdy byly v celé republice pouze dvě vysoké školy ekonomického zaměření – VŠE Praha a VŠE Bratislava, já jsem si zvolila Bratislavu. Můj kontakt s Moravskou Novou Vsí však pořád přetrvával, na víkendy jsem pravidelně dojížděla domů, vlastně to tak bylo celý život – i po mém vstupu do zaměstnání. To způsobilo, že přestože jsem studovala, bydlela a pracovala zhruba od svých 18-ti let na Slovensku, nikdy jsem se svému původnímu domovu neodcizila.

Moji rodiče prožili v Moravské Nové Vsi celý svůj život, otec od svého narození, maminka od přestěhování se ve svém dětství z Hrušek. Celá rodina byla pevně ukotvena v daném místě, dobře si pamatuju všechny zážitky spojené se životem vesnice. Zpětně jsem za to vděčná, dostala jsem do života solidní základ a morální hodnoty, které se zde jaksí víc dodržovaly. Můj pocit domova umocňuje to oslovení „dívčico“, které dodnes po svém příjezdu slýchávám a uvědomuji si přitom, že „tu su doma“.

I když Slovensko a Bratislava má trochu jinou atmosféru, naše mentalita, nářečí a folklor na pomezí Moravy a Slovenska se mně zdá bližší Slovensku než Česku. Zvykla jsem si tam poměrně rychle a snadno, i když přece jen jsem cítila rozdíly – prostě jsem byla odjinud a v leccems úplně jiná.

Pořád jsem však byla doma v republice, ve které jsem se narodila, Slovensko a Česko tvořily jeden celek.

To se však nečekaně změnilo po roce 1992. Prvním šokujícím pocitem byl pro mne po rozdělení federace přejezd přes slovensko-české hranice. Ale člověk si nakonec zvykne na všechno, zejména když to neznamenalo nějakou větší překážku. Některé zvláštní momenty však byly, např. když jsme brali otce na vánoce a měli jsme nové auto ještě s převozovou značkou - bratr nám ho přivezl na hranici, kde jsme si ho na její druhé straně se vším všudy převzali. Celkem humorný byl i údiv mladých pohraničnicků, kteří v Břeclavi ve vlaku na Slovensko kontrolovali doklady mému otci. Z důvodu jeho vysokého věku vlastnil ještě občanku ve formě knížečky v červeném plátěném obalu, co v nich vzbuzovalo nedůvěru a rozpaky, jestli je takový doklad vůbec platný.

Rok 2014 znamenal pro mne naději, prvního května jsme vstoupili do EU, hranice se postupně uvolnila, ba téměř jako kdyby neexistovala a můj pocit života za hranicí zmizel. Nikdy bych si nepomyslela, že se to může někdy ještě změnit.

Nástup Covidu-19 na jaře 2020 byl pro všechny nečekaný, rychlý a šokující. Ale že by se hranice úplně a takřka „ze dne na den“ uzavřela, mně nenapadlo ani v nejhorším snu. Situaci zhoršoval a komplikoval navíc fakt, že v našem domě žil můj starší bratr, o kterého jsem se starala. Přijížděla jsem pravidelně ve 14-ti denním cyklu, nakoupila jsem mu a obstarala vše,

co potřeboval. Koncem ledna a během února se však jeho zdravotní stav postupně zhoršoval a viditelně zeslábl. Začátkem března jsem se proto rozhodla, že ho budu navštěvovat častěji, vzápětí se však hranice v důsledku Covidu-19 uzavřela a to z obou stran.

Hrozný a zoufalý pocit, že se nemůžu dostat domů, se tím ještě znásobil. Týden nato bratr zemřel - vše s tím související jsem byla nucena zajistit „ze zahraničí“ a zvládla jsem to jenom díky obětavé pomoci místních, kterým bych za to chtěla touto cestou poděkovat. Můj dík patří zejména paní Blance Jagošové za bezprostřední pomoc, panu Čermákovi z místní policie za jeho lidský přístup, panu Antalovi za jeho pomoc při zajištění uzamčení vnitřního domu, paní matrikáře za vyřízení všeho potřebného on-line i všem ostatním, kteří mně v těchto těžkých chvílích podpořili a pomohli. Cítila jsem v nich oporu a to, že k nim patřím, že jsem tu doma. Díky moc - bez vás bych to nezvládla.

Hranice se uvolnila až teď, téměř tři měsíce jsem neměla do domu přístup, co vyvolávalo ve mně obavy a pocit bezmoci, který byl navíc umocněný tím, že v domě je se svými potřebami prodejna Pekařství. Naštěstí se vše postupně normalizuje a vzbuzuje naději, že už to bude dobré. Bylo to pro nás všechny těžké, něčemu nás to však i naučilo – ukázalo nám, co je pro nás podstatné, do značné míry setřelo to povrchní a nedůležité a opět jsme uviděli ty pravé hodnoty.

Božena Petrjánošová

Hliník

Hliníku se říká hliník proto, že se vyskytuje v hlíně.

V počátcích měl čistý hliník větší cenu než zlato

Hliník se vyrábí dost nečistě z bauxitu. Bauxit se prý jmenuje podle francouzské vesnice Les Baux de Provence, kde se začal prvně těžit. Průmyslově se vyrábí od roku 1859. Zásoby Bauxitu se odhadují na 50 bilionů tun.

Výroba je energeticky velmi náročná. Uvádí se, že až 3× více než při výrobě plastu a až 25× více než při výrobě skla. Mimo to je mnohem náročnější na spotřebu vody. A výroba hliníku znečišťuje ovzduší a produkuje množství pevných odpadů. Hliník je tedy, co se výroby týká, velmi náročný materiál. Podobně je na tom i recyklace hliníku. Při ní vzniká řada nebezpečných látek, např. solné strusky, které končí na skládce. Hliník se na skládkách téměř nerozkládá. Při reakci s atmosférickým kyslíkem se totiž vytvoří povrchová vrstva, která zabrání další reakci. Na druhou stranu se hliník dobře

recykluje (vyjma tenkostěnných fólií). Recyklace hliníkového šrotu znamená velkou úsporu energie, neboť její spotřeba je ve srovnání s výrobou primárního hliníku údajně pouze 5 %.

Z hliníku a jeho slitin jsou vyrobeny i letadla. A to už je nějakých tun hliníku. Proto existuje asociace „pro recyklaci letadel“. Ta sídlí ve Francii a stará se o rozebírání „olétaných“ letadel. Každý rok se vyřadí přibližně 400-500 letadel a zhruba třetina z těchto vraků se recykluje. Z letadel vyřazených z provozu v roce 2008 se získalo a vrátit zpět do oběhu 217 000 tun hliníku a téměř 4 000 tun kvalitních směsí.

Méně se už ví, že při výrobě hliníku vzniká velké množství nerozpustného zbytku, kterému se říká červený (nebo hnědý) kal. Odhaduje se, že každoročně na celém světě vznikne při výrobě hliníku 70 000 000 tun těchto kalů. Řečeno ještě jinak, na jednu tunu vyrobeného hliníku připadají dvě tuny odpadu. Velmi problematického odpadu. Ten

se ukládal buď na skládky nebezpečného odpadu nebo se pálí. Tento odpad, tedy kal, má vysokou hodnotu pH, silnou alkalitu, zvýšený obsah radioaktivních látek a obsahuje oxidy různých kovů.

Z jednorázových obalových materiálů je z environmentálního hlediska hliník jedním z nejméně vhodných.

Z chemického pohledu vyniká hliník odolností proti korozi. Je kujný s dobrou pevností v tahu. Proslavený je svou pověstnou elektrickou vodivostí, která mu zaručila dočasnou kariéru v kabelovém průmyslu, než ho nahradila měď.

Hliník je obviňován, že je (možná) příčinou některých závažných chorob. Jedná se například o záněty kloubů, nádorová onemocnění i to, že by mohl být jednou z příčin Alzheimerovy choroby. Doposud však to nikdo naplno neprokázal.

Ponecháme-li stranou hliník průmyslový – tedy hliník např. z kapotážů letadel, stavebních prvků nebo hliník obsažený v elektroodpadu, zbude nám hliník použitý při výrobě takzvaných předmětů denní potřeby, nebo z obalového průmyslu. Říkáme mu hliník tlustostěnný a tenkostěnný. Základní je tloušťka hliníkové fólie / plechu.

Jak poznám hliník, který lze dále zpracovat?

Čím je hliníková fólie tenčí, tím větší patálie s ní je. A patálie je i s hliníkem v kombinaci s jinými materiály. Čistě hliníkové produkty, jako je třeba nádobí nebo komponenty nábytku, lze vyhodit do sběrných kontejnerů nebo odvézt do sběrného dvora.

Využijí se při další výrobě nového hliníku. Jinak řečeno, budou recyklovány.

Zcela jiná situace však nastává s tenkými fóliemi. Ty v peci prostě shoří. A jsou to právě tyto tenkostěnné materiály, používané v obalovém průmyslu, které nám dělají těžkou hlavu. A oprávněně. Nicméně i tenkostěnný hliník lze zpracovávat. Ne k výrobě hliníku nového, ale je možné ho zpracovat na čínidla pro ocelářskou výrobu jako deoxidací čínidlo při zpevňování, které na sebe naváže kyslík a pak přejde do tzv. strusky.

Systematický sběr tenkostěnného hliníku v ČR neexistuje

Ovšem obalový průmysl používá často hliníkové obaly v kombinaci s jinými materiály. Děje se tak buď z nutnosti ochrany potravin, nebo z důvodů lhostejnosti, popřípadě

neochoty změnit zaběhnuté postupy. Nejčastější nešťastná kombinace je hliník a železo (např. sprejové nádoby). Ty obsahují často malé množství hliníku. Velmi matoucí je i obal, který se tváří jako hliník, ale ve skutečnosti jde o jeho imitaci – o plast (např. některá víčka od jogurtu). Víčka od zavařovacích sklenic jsou velmi často potažena ochrannou vrstvou z gumy. To je dělá nezpracovatelnými. Mimo to jsou často hliníkové fólie spojeny s dalším materiálem. Při pátrání jde-li nebo nejde o hliník, pak si stačí zapamatovat

- hliník nereaguje na magnet – naopak, co na magnet zareaguje patří do starého železa
- mačká se (zatímco jeho plastová nebo papírová imitace se vrátí zpět do původního tvaru)
- lze ho snadno trhat
-

Další překážkou zpracování hliníku je jeho znečištění obsahem. Zbytky nápojů, tuků, apod. Tu a tam se setkáte s radou, že tyto obaly je vhodné před odevzdáním do kontejneru vymýt, aby se dostaly ke zpracování čisté. To je zbytečné. Zbytky obsahu se dostávají do kanalizace, kde páchají další nepolechu. Ostatně proč čistit něco před tavením.

Velmi často se setkáme s **Nápojovými plechovkami.** Nápojová plechovka je prostě skvělý obalový materiál. Dokonale chrání obsah. Je lehká. Recyklovatelná (pokud se k recyklaci dostane). Ale je i jednoúčelová. To znamená obal na jedno použití, po kterém se stává odpadem. A v České republice stále ještě odpadem pohříchu nevyužívaným.

Jak třídit hliník?

Od začátku roku 2015 jsou města a obce povinny umožnit obyvatelům separované třídění kovů. Tedy i hliníku.

V Moravské Nové Vsi je možné ukládat hliník na sběrném dvoře a nově bude možné ho ukládat do kontejnerů rozmístěných po obci. Hliník prosím třídte zvlášť, v jednom pytlí pouze hliník, bez ostatních kovů. Uspadněte další zpracování.

Proto prosím třídte hliník ve všech formách. Těžký (součásti motorů, chladičů, různých výrobků) i lehký (kabely, fólie od potravin, plechovky atd). Ušetříte tím významně přírodu.

*Zdroj: <https://www.trideniodpadu.cz/hlinik>
František Trojan*

Filmové ocenění

Možná jste zaznamenali, že ve dnech od 20.-25.5.2020 virtuálně proběhl 36. ročník multižánrového festivalu FAMUFEST, který každoročně představuje tvorbu studentů Filmové a televizní fakulty Akademie múzických umění v Praze.

Vítězem v kategorii Hraného filmu do 15 minut se stal Martin Imrich z Moravské Nové Vsi. Jako režisér a scénárista spolu se třemi herci a jedním skutečným kriminalistou ztvárnil Rekonstrukci vraždy Nastasji Filipovny z románu Idiot od F.M. Dostojevského. O výsledcích filmové soutěže rozhodovala

čtyřlenná porota, ve které zasedla např. herečka Klára Issová a filmový kritik Kamil Fila. Podle ní, zvítězilo Martinovo pojetí zábavného kontrastu mezi silnou obrazovou stylizací a reportážním odstupem při adaptaci klasické látky.

Martin byl nominován na KVIFF a filmový festival Jihlava.

Blahopřejeme mu k dosaženému ocenění a přejeme pevné zdraví a tvůrčí úspěchy při spoluvytváření budoucnosti české kinematografie.

Adéla Sládková

Spolková činnost

Cimbálové muziky z Moravské Nové Vsi zahrají v rámci akce Cimbály na ulici

Dětský folklorní soubor Jatelinka Vás srdečně zve na setkání v rámci akce Cimbály na ulici. Akce se uskuteční v neděli 21. června od 15:00 v areálu Sokolovny (u Baru na Sokolce). K poslechu i tanci zahrají CM Lusk s primáškou Nikol Hřebackovou a CM Jatelinka s primášem Matějem Kvasnovským.

CM Jatelinka začala v říjnu 2019 zkoušet v novém složení. První vystoupení měla původně naplánováno na Den lidových řemesel. Protože se tato akce kvůli koronaviru nekonala, čeká naši novou muziku první vystoupení právě na Cimbálech na ulici.

CM Lusk je naše starší muzika, která se pomalu osamostatňuje. Během dlouhé koronapauzy muzikanti neměli možnost si spolu zahrát, takže i pro tuto muziku to bude první veřejné vystoupení po několika měsících. Mimo jiné zazní i některé novinky z jejich repertoáru.

Vstup je zdarma. Za špatného počasí akce neproběhne.

Těšíme se na Vás

Michaela Juráčková,
vedoucí muzik
DFS Jatelinka

Fotbalová příprava a bilancování

Pandemie koronaviru se samozřejmě dotkla i fungování naší fotbalové přípravy. V čase karantény jsme byli nuceni, tak jako ostatní sportovní oddíly, pozastavit činnost. Tréninky dětem samozřejmě chyběly, stejně jako setkávání s kamarády. Hned, jak bylo vládním nařízením umožněno, jsme naběhli na hřiště. Okresní soutěž byla zastavena, ale zahráli jsme si několik přátelských utkání s Lanžhotem a Prušánkami. Mladší příprava ukončila nedohranou halovou ligu turnajem na hřišti v Šardicích. Bohužel nucená přestávka jde na hře vidět. Spoustu toho, co jsme uměli, jsme zapomněli. Neklesáme však na mysli a víme, že pravidelným tréninkem a pozitivním přístupem se opět dostaneme minimálně tam, kde jsme byli.

V sobotu 13. června se uskutečnil tradiční turnaj přípravků na našem hřišti, kterého se zúčastnilo 16 týmů z 6 obcí – Moravská Nová Ves, Lanžhot, Prušánky, Bořetice, Hrušky a FKM Podluží. Byla to, jako vždy, úspěšná akce se spoustou dětí na hřišti a fandících rodičů. Jsme hrdí na to, že my trenéři pořádáme takové akce, které přispívají ke zdravému životnímu stylu dětí. Potvrzuje se nám, že zdaleka ne všechny děti sedí doma u mobilu a PC. Vy, co jste byli na turnaji naše děti povzbudit, viděli jste, jakou mají radost ze hry a z pohybu.

Pro mě osobně byl turnaj zároveň loučením s postem hlavního trenéra mládeže ve zdejší fotbalovém klubu.

Fotbalovou přípravku jsme zakládali v roce 2013, první trénink proběhl v září 2013. Přišlo na něj asi 15 dětí, včetně mého, tehdy čtyřletého syna, který v místním klubu končí zároveň se mnou, neboť věkově postupuje o stupeň výš - do mladších žáků. Čekají nás tedy oba nové výzvy. Za dobu sedmi let mého působení postupně vznikly 3 přípravy – mini, mladší a starší... v to jsem při zakládání dětského fotbalu ani nedoufal. Odehráli jsme nespočet zápasů a turnajů. Počet našich svěřenců se pohyboval vždy kolem 35 – 40 dětí, což je na náš městys pěkný počet, neboť spousta obcí nemá fotbalovou mládež vůbec. Za tu dobu se na hřišti vytvořila skvělá parta lidí, která věřím, že vydrží ještě dlouho.

Na závěr bych chtěl vyzdvihnout všechny mé kolegy trenéry, kteří se se mnou na hřišti za těch 7 let prostrídali. Vaše práce má velký smysl, děkuji Vám! Děkuji také rodičům, za jejich ochotu pomáhat, jezdit, fandit...a že ty zápasy, turnaje a dokopané jsme si pořádně užili ☺. Těší mě, že děti chodily rády na tréninky, snažily se a zdokonalovaly...věřím, že to tak bude i nadále. Vážím si toho, že i přes občasné období výsledkových neúspěchů vydržely. Časem se vše vždy obrátilo v jejich prospěch a ve společnou euforii z vydařených a vyhraných zápasů. Přeji jim, aby měly stále radost ze hry, pohybu a ze společně strávených chvil...a o to nám jde.

Lukáš Frýdek

HASIČI a doba koronavirová

Vážení občané,
dovolte nám shrnout naši činnost v době koronavirové. Dne 12. 3. 2020 od 14:00 nám všední život změnilo vyhlášení nouzového stavu. Bylo nám mnoho omezeno, mnoho zakázáno nebo doporučeno. Každý se s tímto stavem vypořádal po svém. My, hasiči, jsme bohužel museli zrušit pravidelné schůzky mladých hasičů, byly nám zrušeny soutěže. Sice nám byla veškerá činnost s mládeží pozastavena, ale my jsme ne-
zůstali sedět doma a řídili se heslem dobrovolných hasičů: "Sobě ku cti, bližnímu ku pomoci" a připojili se ke skupině Dobrovolníků, která v naší obci vznikla. Tato skupina se vrhla na pomoc nejen seniorům, ale i všem potřebným, ať už šitím roušek nebo obstaráváním nákupů a psychickou podporou.

Dne 5. 4. 2020 jsme podepsali dotační smlouvu se společností ČEZ na částku 30 000 Kč. Díky tomu bylo zakoupeno 175 litrů dezinfekce Anti-Covid, šicí stroj a materiál na šití roušek. Z našich prostředků pak byly zakoupeny i plastové lahvičky

na dezinfekci. Začal nám maraton šití roušek, rozlévání dezinfekce a chystání balíčků Anti-Covid. V úzké spolupráci s Dobrovolníky jsme balíčky doručili do každého domu v obci.

Ptáte se, proč nebyly lahvičky plné dezinfekce? To proto, že jsme měli k dispozici pouze 175 litrů dezinfekce a plastové lahvičky o objemu 300 ml (mimořádně těžce sehnatelné v tu dobu). Aby se dezinfekce dostala do všech domů v obci, museli jsme lahvičky plnit pouze z poloviny. Na každou domácnost tedy vyšlo pouze 150 ml. Věříme, že jsme mnoho občanů mile překvapili. Ale taky nás zarazil pocit samozřejmosti či negativní ohlasy místních občanů.

Na závěr nám dovolte poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili do pomoci potřebným, ale i těm, kteří situaci nebrali na lehkou váhu. Věříme, že podobnou situaci už nebudeme muset řešit. Přejeme pevné zdraví a na viděnou na některé společenské akce.

Hasiči MNV

Neslavné ukončení soutěží

Dobře rozehraná soutěž OP II v basketbalu, byla pod vlivem pandemie koronaviru ukončená předčasně.

Mě osobně to velmi mrzí, protože poslední zápas jsme měli plánovaný s Mikulovem před vlastními diváky. Tento zápas měl být vrcholem sezóny, s tímto družstvem se utkáváme již před 20 let. A vždy to mělo ten správný náboj.

Nicméně, i přes tyto smutné a nepříjemné dny, chci ročník 2019/2020 hodnotit pozitivně. Soutěží jsme proplouvali jeden čas s velmi dobrou bilancí. Kterou jsme si pokazili výkony na hřištích Třebíče a Kroměříže, kde jsme hráli naplno, ale buď chyběla fyzika v Třebíči, nebo přesnější střelba v Kroměříži.

I přes tyto nezdary jsme skončili na průběžném 4. místě.

Přes letní měsíce je v plánu nabrat více fyzické kondice a být připravení na sezonu příští, abychom potvrdili vzestupnou tendenci.

Nebudu jmenovat hráče, kteří se zasloužili o pozvednutí týmu, ani ty, kteří by měli přidat na tréninkové a zápasové aktivitě. Každý sám dobře ví, zda přispívá k týmovému snažení nejen počtem piv na baru.

Sportujeme pro radost a hrajeme taky pro veřejnost, pro diváky, které nám většina týmů závidí a jsou vždy mile překvapení kulisou, kterou nám umíte udělat. Děkuje!

Děkuji obci za podporu a možnost hraní této úžasné hry. Pokud by měl kdokoliv zájem se k nám přidat, bude jen vítán. Tréninky jsou pondělí (19.00), středa, pátek od (20.00). Budeme se těšit!

Za TJ Sokol Moravská Nová Ves z.s.

Předseda Jiří Víšek

Ženský sbor letos slaví (2.část)

V letošním roce tomu bude 20 let, co místní zpěvačky a milovnice folkloru z Moravské Nové Vsi založily Ženský sbor, v posledních letech nazývaný „Neoveské Heriny“.

Chtěly bychom volně navázat na první část povídání a vzpomínání Neoveských Herin a daly Vám, milí čtenáři nahlédnout trochu do zákulisí....

Za dobu svého působení jsme zažily spoustu veselých, nezapomenutelných, někdy až bizarních zážitků, na které rády vzpomínáme. Některý rok byl tak plodný na pozvání a akce, že jsme měly v jednom měsíci až 5 vystoupení.... A věřte, že pro matky (s tenkrát malými dětmi) to nebylo vůbec jednoduché. Za to chceme poděkovat svým drahým manželům a babičkám, kteří nám pomohli s hlídáním našich ratolestí.

V roce 2010 jsme začaly na místních akcích také kromě zpívání amatérsky provozovat svůj kulinářský stánek. Věřte, že to byly pokaždé dostihy. Všechny jsme pracující a tak po práci hurá na to! Každá z děvčat měla svůj úkol: někdo nakoupit, někdo udělat pomazánku, někdo udělat

těsta, někdo zajistit osvětu...., vždy jsme vše pečlivě připravovaly. Neměly jsme žádné zázemí, naše výtečné záviny jsme pokaždé pekly den „před akcí“ i ze 40 dávek a většinou u Štefloviců v kuchyni i do půlnoci. A ráno v 8 na place se stánkem!

Stejně pečlivě a svědomitě jsme se připravovaly i na naše folklorní akce zvané „O buchtách....“. Před velkou akcí, kterou jsme pořádaly, jsme si naplánovaly soustředění, abychom dobře zazpívaly a připravily našim posluchačům co nejlepší zážitek. Jedním z oblíbených míst našich soustředění byla Selská chalupa na Vysočině, která byla vybavena velkým klavírem, a ten nám došel velmi ku prospěchu. U klavíru jsme pilně nacvičovaly a prozpívaly celé večery až noci ☺. Některý rok jsme se jely „soustředit“ do lázní, naší oblíbenou lokalitou byly Teplice nad Bečvou. Tam jsme se snažily krom léčivých procedur zajistit i salonek pro soukromé „zkoušky“, abychom nerušily lázeňské hosty. A věru, po takovém relaxačním víkendu byly hlasivky náležitě posílené a repertoár poctivě připravený....

Velmi rády a s humorem vzpomínáme na náš výlet na folklorní festival „Hontianská paráda“ do Hrušova v roce 2012. Hrušov je partnerská obec na Slovensku (pozn. na Slovensku je obcí Hrušov celkem 5), kdy jsme cestovaly najatým autem, který nás k našemu překvapení bohužel přivezl do celkem jiného Hrušova, vzdáleného od našeho cíle asi 250 km. Měly jsme co dělat, abychom stihly svoje vystoupení na festivalu....

Náš sbor se podílel také na pořádání Silvestrů v Moravské Nové Vsi, nejvíce vzpomínáme na filmový Silvestr, kdy jsme si připravili téma velmi oblíbeného seriálu Ordinace v růžové zahradě. V roce 2013 jsme zabodovali na maškarním plese s partou T-mobile (v tom období velmi známá reklama jmenovaného operátora se skokanem Zádarem), tenkrát jsme získaly 1. místo☺ Všechny naše společné akce vždy byly a jsou nezapomenutelné.

Na podzim roku 2012 jsme po dlouhých přípravách natočily spolu s Mužským sborem v Moravské Nové Vsi dvoj CD s názvem Písň s láskou vyšívané. Byl to zatím největší počín našeho sboru a jsme rády, že máme krásnou vzpomínku v podobě tohoto hudebního nosiče.

Dovolte nám, abychom Vás co nejsrdečněji pozvaly na připravované výročí, které se uskuteční v sobotu 21.listopadu 2020 na sokolovně v Moravské Nové Vsi a nebude chybět ani naše tradiční kulinářská ochutnávka. Čeho, to se nechte překvapit ☺

Z historie...

O lidech, kteří něco dokázali...

Dějiny obce, státu tvoří lidé. Připomeňme si některé z nich, ať již jde o novoveské rodáky anebo o ty, jež se nějakým způsobem zapsali i do dějin naší obce. Nedávno jsme si připomínali sté výročí vzniku naší republiky. A to je neodmyslitelně spojeno především se dvěma jmény – prvním prezidentem Československé republiky Tomášem Garrigue Masarykem a jeho nejbližším spolupracovníkem a nástupcem Eduardem Benešem. Při této příležitosti bylo o T.G.Masarykovi napsáno a řečeno mnoho zajímavých věcí, včetně jeho soukromého života. Pro nás je zajímavé, že můžeme Masarykovo jméno spojit i s naší dědinou. Připomeňme si některá fakta.

*Ach synku, synku, doma-li jsi,
tatíček se ptá, oral-li jsi.
Oral jsem, oral, ale málo,
kolečko se mi polámalo.
Když se ti zlámalo, dej ho spravit,
nauč se synečku hospodařit.*

18. června 1924 navštívil **T.G.Masaryk** jižní Moravu – Čejkovice, Čejč, Mutěnice a další obce okolo jeho rodiště - Hodonína. 18. června odpoledne jel T.G.Masaryk z Hodo-

nína přes Lužice, Mikulčice a Moravskou Novou Ves do Kopčan navštívit příbuzné. Prezidenta přišli pozdravit všichni novoveští občané, celá obec byla slavnostně vyzdobená. K večeru téhož dne se vrátil prezident z Kopčan zase přes Moravskou Novou Ves zpět do Hodonína.

27. března 1930 sděluje Kancelář prezidenta republiky T.G.Masaryka obci, že prezident republiky souhlasí s tím, aby měšťanská škola v Moravské Nové Vsi nesla jeho jméno.

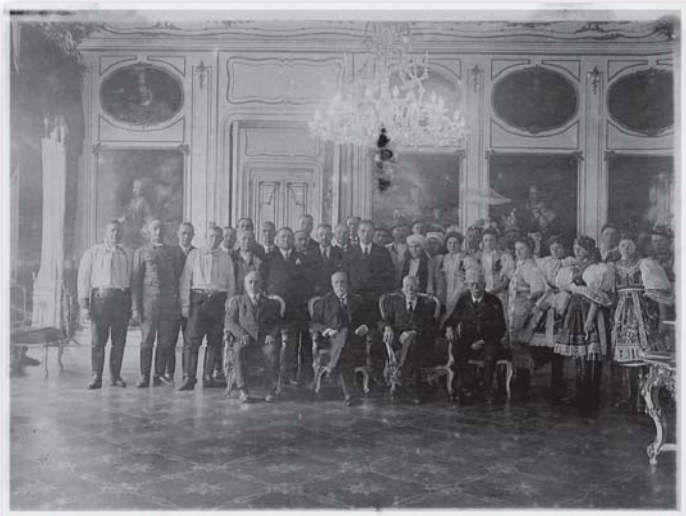
V sobotu 10. září 1938 v 9.00 prošel obcí lampionový průvod, jehož se zúčastnila celá obec. Odpoledne 11. září se konalo slavnostní odhalení pomníku T.G. Masaryka. Účast byla ohromná, přišli i lidé z okolních vesnic, především mnoho legionářů.

13. května 1945 se v Moravské Nové Vsi konaly oslavy Dne vítězství. V tento den byl také odhalen pomník prezidenta Masaryka. V deset hodin dopoledne se konala polní

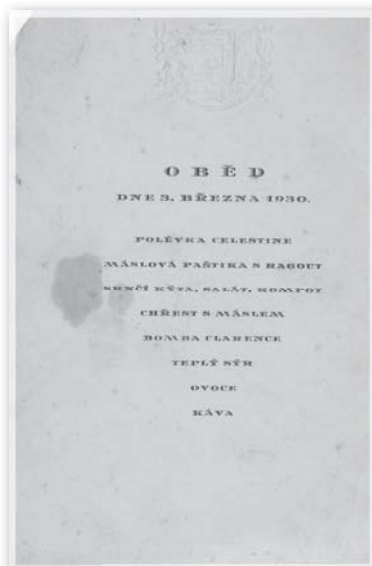
Dp. Antonín Salajka

mše svatá, odpoledne prošel slavnostní průvod od nádraží k pomníku T.G.Masaryka. Po slavnosti koncertovala u pomníku hudba.

Údaje o prezidentu Masarykovi a jeho vztahu k naší obci chceme uzavřít informací, o níž dosud nikdo z nás neměl ani tušení – dokonce to nevěděla ani dcera maminky, která se této velké slávy jako novovesčanka zúčastnila. Jde o dva dokumenty, které Zpravodaji poskytla paní Blanka Jagošová, moc jí za to děkujeme. Dodatečně jí také děkujeme za vzácný obrázek starého selského dvora u Syrových, na fotografii je babička paní Jagošové. Na kvalitě obou dokumentů starých 90 let je bohužel vidět, jak se na nich podepsal čas. Ale to vůbec nic neubírá na jejich vzácnosti, spíš naopak. Jde o oslavy osmdesátých narozenin T.G.M. v Lánech. Slavnostní oběd se konal 3. března 1930, jídelníček se skládal z těchto chodů: polévka celestine; máslová paštika s ragout; srnčí kýta, salát, kompot; chřest s máslem; bomba clarence; teplý sýr; ovoce; káva. A na druhé straně jídelníčku jsou pro nás pro všechny dva vzácné podpisy – prezidenta a jeho dcery Alice. Fotografie pak zachycuje všechny přítomné hosty s uprostřed sedícím T.G.Masarykem. A krojovaní účastníci jsou dokladem toho, že prezident Masaryk nikdy nezapomněl na to, odkud pochází, kde prožil své mládí.

Setkání s prezidentem Masarykem se z Moravské zúčastnili starosta František Petrjanoš, Anna Petrjanošová, Josef Petrjanoš. Možná z fotografie poznáte i další občany.

Naši obec poctil návštěvou i druhý prezident Československé republiky Edvard Beneš. 14. června 1936 projížděl druhý prezident Československé republiky **Edvard Beneš** na cestě z Hodonína do Břeclavi Moravskou Novou Vsí. 11. září 1938 byl Edvard Beneš jmenován „Čestným občanem“ naší obce. 17. prosince 1938 okresní úřad v Hodoníně zrušil „Čestné občanství“, které mu bylo uděleno Moravskou Novou Vsí 11. září 1938.

12. května 1945 projížděl prezident Beneš naší obcí, když se vracel z emigrace do vlasti (přes Košice, Slovensko a Moravu do Prahy). Před budovou místního národního výboru byl přivítán předsedou obce Janem Čechem. Podle starého slovanského obyčeje chlebem, solí a skleničkou vína. Prezident Beneš poznamenal, že Moravská Nová Ves je první obcí, v níž viděl pomník T.G.Masaryka. Po zapsání do pamětní listiny odjel prezident se svým doprovodem do Hodonína.

22. června 1947 se konalo slavnostní zasedání místního národního výboru za předsednictví Jana Černého. Bylo rozhodnuto, obnovit a předat prezidentu republiky Eduardu Benešovi čestné občanství, které mu bylo uděleno obcí 11. září 1938. Prezident Beneš projížděl 22. června 1947 obcí, ale vzhledem k velké časové tísní se nemohl v obci zastavit. Diplom mu v Hodoníně též den předala delegace ve složení Jan Černý, Jan Titl, Jan Zugárek a Ludmila Hluchá.

Moravskou Novou Ves navštívil 2. listopadu 1993 i prezident **Václav Havel**. K soše T.G.Masaryka položil květiny.

Naši obec navštívila i celá řada významných hostů, uvedme alespoň některé.

28. dubna 1900 přednášel v Nové Vsi o svých cestách po Africe známý český cestovatel **dr. Emil Holub**.

V roce 1927 navštívila na novoveské hody skupina významných **moravských výtvarných umělců** (Alfons Mucha, Jožka Úprka, Augustin Marvart, Jaroslav Votruba, J. Ondrášek, Roman Havelka, Julius Pelikán, Karel Bílek, A. Jančálek, Jan Andrys, Joža Koudelka).

26. července 1933 při příležitosti novoveských hodů navštívila obec **Olga Revilliod – Masaryková**, dcera prvního československého prezidenta T.G.Masaryka s dětmi a doprovodem.

28. července 1946 přijeli na novoveské hody **zástupci vojenských atašé USA, Anglie, Francie a Jugoslávie**. Do doprovodu je důstojníci československé armády.

Ale koho uvést z naší dědiny, z té nekonečné řady, vždyť prakticky každý slušný a pracovitý novovesčan by si zasloužil, aby se o něm alespoň pár řádek napsalo, každý něco dokázal. Uvést výborně hospodařící novoveské sedláky, obratné podnikatele, šikovné řemeslníky, vinaře, učitele, lékaře, špičkové sportovce, hrdiny z obou světových válek? Ono je to ale prakticky neproveditelné, byla by to knížka o mnoha stránkách. Berte proto tento výběr jen jako jeden z mnoha.

K významným novoveským rodákům jistě patří **prof. ThDr. Antonín Salajka, DrSc.** (1901-1975). Po předcházejících studiích dosáhl na Papežském ústavu východních studií v Římě doktorát východních církevních věd (1930). Titul ThDr. (doktora teologie) získal v roce 1936 v Praze. Na Bohoslovské fakultě v Praze (1945-1950) přednášel orientální dogmatiku a unionismus. V roce 1950 se stal profesorem na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, kde přednášel staroslověnštinu a dogmatiku. Publikoval řadu vědeckých statí, doma i v zahraničí. První mši svatou sloužil 12. července 1925 před kostelem sv. Jakuba v Moravské Nové

Vsi. Zemřel v roce 1975, pochován je na Vyšehradě. Pamětní desku má na rodinném hrobu na novoveském hřbitově. Na rodnou vesnici nikdy nezapomněl, na novoveské hody sloužil mši a také v létě pomáhal bratrovi při žních.

Prof. dr. Kamil Bílek, DrSc. (1909-1994) působil dlouhá léta na břeclavském gymnáziu. Patří k našim významným geologům, na jižní Moravě objevil řadu ropných ložisek. Byl vyznamenán Řádem rudé hvězdy. Celý život se také věnoval aktivně sportu, v důchodovém věku se zúčastňoval veteraniád, kde reprezentoval Československo.

JUDr. Josef Maděříč (1886-1927) vystudoval práva v Praze, kde také jako právník zpočátku působil. Pak přešel do Vídně a nakonec do Bratislavy. Patřil ke špičkovým právníkům a byl mimo jiné také jmenován tajemníkem Svazu průmyslníků Slovenska. Zemřel v Bratislavě, pochován je ale na novoveském hřbitově. Náhrobek je z italského mramoru, zpracoval jej známý sochař a přítel dr. Maděříče František Úprka.

MUDr. František Hřebačka (1907 -1983) po vystudování lékařské fakulty se vrátil do rodné vesnice a působil zde jako obvodní lékař od roku 1935 do roku 1982, tj. 47 let. Kromě Moravské Nové Vsi k jeho obvodu patřily Mikulčice, Těšice, Týnec, Hrušky, Prušánky a Josefov. Za dlouholeté zásluhy mu byl udělen titul „zasloužilý lékař“.

Vladimír Vrána (1892-1964). Jak bývalo na dědinách zvykem, lidé oslovovali mlynáře „pane otče“. Pan Vrána postavil v obci mlýn v roce 1901, jeden z největších na Moravě. Za německé okupace mlel „načerno“, lidé ze širokého okolí pašovali mouku vždy v noci. Trest smrti tak visel nad panem mlynářem po celou dobu války. Od října 1939 začaly platit potravinové lístky a ve městech býval vzácný i kousek suchého chleba. V roce 1952 byl mlýn pana Vrány znárodněn a jako mlýn přestal fungovat. Vyhořel v roce 1965. Po znárodnění museli Vránové z bytu odejít a pan Vrána žil s manželkou v ústraní v jejich domě „U Studénky“. Synové – Vladimír, Milan a Ivan hledali řešení své svízelné situace v emigraci, kde také zemřeli.

Pavel Filipovič starostoval dědině od roku 1938 do roku 1942. 12. června 1942 byl zbaven okresním úřadem v Hodoníně všech funkcí, jeho protifašistické postoje byly všeobecně známy. Z jeho podnětu a z podnětu jeho náměstka

Surého (**Hogoly**, č. 627) byl pomník T.G.Masaryka – vzhledem k rostoucímu německému nebezpečí v tichosti ukryt v dřevníku obecné školy. Bylo to počátkem roku 1939. Tak pomník přečkal celou okupaci, slavnostně byl pak odhalen po osvobození 12. května 1945.

Ilegální přechod přes řeku Moravu organizoval **hajný pan Rudolf Kloupar**, který měl přesný přehled o době střídání hlídkujících německých vojáků i o úsecích, kde se střídají. Málo známá je i protikorupční činnost pana nadlesního **Jana Ossendorfa**, bydlel na hájence pod fotbalovým hřištěm. Pro Němce pořádal v místním lese hony a pak s panem Vránou pořádali pro německé důstojníky obrovské hostiny a pitky. Vojáci se často tak opili, že se váleli na zahrádce před sklepem a metráky mouky putovaly hladovějícím lidem.

Němcům se za druhé světové války (1939 – 1945) nepodařilo český národ zlomit. Tisíce českých dobrovolníků bojovalo ve spojeneckých armádách. Doma se pak odpor proti fašistům projevoval v nejrůznějších formách ilegálního odboje. Tak tomu bylo i v Moravské Nové Vsi. **František Kučera** (č. 581) a **Jan Titl** (č. 432) byli napojeni na ilegální časopis „Rovnost“, na V. brigádu orientovanou na Londýn a na parašutistu **Antonína Bartoše** (Babiňáka) z Lanžhota a skupinu „Clay Eva“ **Ladislav Sečkař** a **Jan Šmehlík**.

Nezapomínejme na historii, učme se z ní pro přítomnost i budoucnost. Naše země je jako kapička v rozbouřeném moři. A proto potřebujeme jak odvážné „kormidelníky“, tak i odvážné „námořníky“. Řídme se nerudovským

*Již hlavu vzhůru národe,
k nebi své zvedni oči!
Jsou tam i malé hvězdičky,
kol nichž se velké točí.
Buďme tou malou hvězdičkou,
kol níž se velké točí!
Bude-li každý z nás z křemene,
je celý národ z kvádrů!*

*Jan Neruda (nar. 9.7.1834 Praha, † 22.8.1891 Praha),
Písně kosmické, Praha 1878, Milan Hrdlička, Praha*

Vzpomínka – připomínka na majora Cyrila Hluchého

Již uplynulé 100. výročí vzniku Československa a bojů za samostatnost ožívají vzpomínky na naše předky, pro které neskončila válka 28. října 1918 a podpisem příměří 11. listopadu 1918.

Rodící se Československo muselo zajistit integritu ve všech oblastech.

Tuto činnost na jihu Moravy, Těšínska, Slezska a Slovenska dobrovolně vykonávali příslušníci Slovácké brigády, do které vstoupilo několik tisíc mužů pod vedením velitele majora Cyrila Hluchého.

Velitel Slovácké brigády – major Cyril Hluchý se narodil 23. prosince 1883 v Moravské Nové Vsi v rodině rolníka.

Cyril Hluchý, stejně jako jeho dva bratři vystudoval reálku v Hodoníně. Do školy nastoupil v roce 1895 a v roce 1902 ji zakončil úspěšným složením maturitní zkoušky.

Po ukončení reálky se přihlásil jako dobrovolník do armády. Ihned po 28. říjnu 1918 se přihlásil na doplňovací velitelství v Kroměříži, do služeb nového státu. Následně se zasadil o vznik Slovácké brigády a byl jmenován jejím velitelem. Major Cyril Hluchý měl snahu o zlidovění armády. Slovácký voják chtěl, aby pohlížel na vojenskou službu jako na slavností dny svého života. Snažil se o zavedení vojenské

uniformy po vzoru slováckých krojů.

Major Cyril Hluchý byl svého času do značné míry pánem Jižní Moravy, ale přesto není známo, že by této moci zneužil. Později se stává obětí intrik důstojníků, které nechtěl přijmout do stavů Slovácké brigády, jelikož si nebyl jistý jejich kvalitou. Život předčasného penzisty začíná znovu v Moravské Nové Vsi, později se přestěhoval do Moravského Berouna. Po záboru Sudet se odstěhoval na moravsko-slovenské pomezí – do Holíče. Zemřel v roce 1964 a je pochován v Novém Jičíně.

*Zdroj: Lukáš Lexa,
Jižní Morava 2016, roč. 52. sv. 55*

Fotogalerie z uplynulých akcí

Den dětí v MŠ

MŠ po karanténě

školky na Podluží sportují

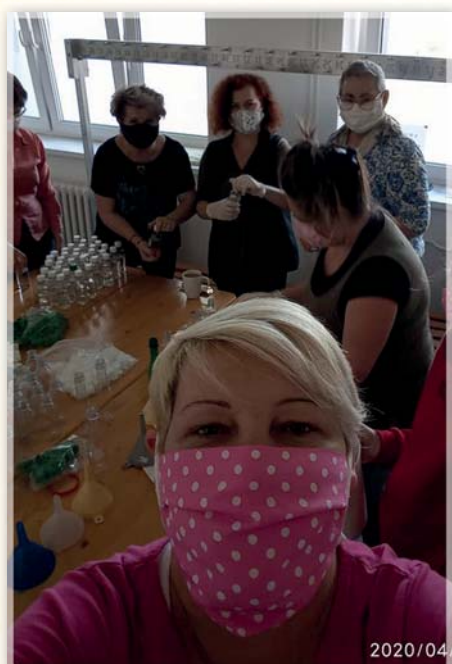
Fotogalerie z uplynulých akcí

CM Jatelinka

CM Lusk

Dobrovolníci

Fotbalový turnaj přípravek

Dobrovolníci

Knihovna